

כתב עת לעיתוי קולנוע בהוצאת סינמטק תל-אביב

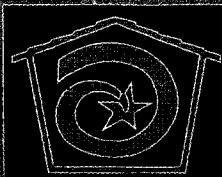
הפנر • קורטי • סטולר דרייר • מינלי •

תכנית סינמטק ת"א לחודשים ספט' - אוק' 86'

① ס.ר.ס.ג : סלה זר
גולדין גולדמן 1986
סנאנט זוֹזָגִי # 30

② מסדר מס.ר.ס.ג. טרי
סנאנט זוֹזָגִי 1986

"גייגר זפוי"
 cedarikoo plu

המבנה הוקם בסין ופועל הפעם

לא רק אהה "צריך פיס בחים". כמו זוקקים לפיס מוסדות החינוך והבריאות הממלכתיים. הרשותות המקומית, וכל אותן גופים ומוסדות בישראל שבספי מפעל הפיס הם חלק בלתי נפרד ותנאי לקיימם. התהافتויות המואצת של מפעל הפיס בשנים האחרונות, מוצאת את ביטוייה בהזמת מיליארדי שקלים מדי שנה בשנה לבניית מאות פרויקטים בתחוםים רבים ומגוונים. בשנים 85-83 נבנו ושוקמו בספי המפעל 1285 מבנים וחדורי לימוד. הוקמו וושופצו למעלה ב-2680 מיליארדים. נבנו כ-150 מבני בריאות מוסדות ומוגנים למשרדים; נרכשו והותקנו מחשבים בכ-200 רשותות מקומיות ובכ-500 בתים ספר. נתונים אלה ובאים אחרים, הפכו את מפעל הפיס למונף רב עצמה בתנועת הבניין וביצירת התשתיות בקדום החינוך התרבות והחברה בארץ. גם המדינה "צריכה פיס בחים".

כגון

כתב עת לענייני קולנוע בהוצאת סינמטكا תל אביב

(עמ' 4)

דני ורט מציריך כמה קווים לדמותו של יונסנט מינלי, מענקו הסרט המוזיקלי בהוליווד, שהלך לעולמו. כמה מסרטיו יוצגו בסינמטק בחודשים אלו.

(עמ' 6)

ג'ינגר ופרד שני היבטים על סרטו החדש של פרדריקו פליני, שיצג בקרוב.

חוות-דעתו של דני ורט; ולצדיה, קטעה דיאלוג מתוך הסרט.

(עמ' 10)

אברהם הפנר פרק נבחר מתוך ספרו החדש אברהם הפנר, "כולל הכל", בהוצאה כתר, שהוא כתבי-הגהנה לנושא כבד משקל. פורנוגרפיה ומין.

(עמ' 35)

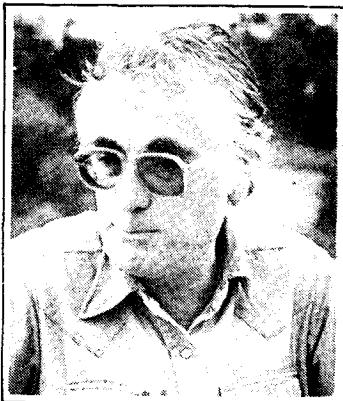
אורDET מבצע ראוי לשבח: הסרטים של ירושלים ותל-אביב מימנו את תרגום הסרטו הקלסטי של קארל דרייר. לדעת מאיר שניצר, סרט חובה לכל חובב קולנוע.

(עמ' 39)

טכניוקולור בין היושר ראה והתפעל מן העותקים המשוחזרים של סרט בריטי משנות הארבעים ושביעיו ובהרים כאילו צולם רק היום. הסרט, "חייו ומותו של קולונל גליימפ", היה בין האטרקציות של פסטיבל ירושלים.

(עמ' 42)

ברוכים הבאים לוינה שיחה עם אלכס קורטי, הבמאי, וגיורג סטפן טרולר, התסריטאי, על הטרילוגיה שלהם אודוט פלייטים בזמן המלחמה והמצפון האוסטרי, וחווות-דעתו של גידי אורשר על הסדרה.

acus קורטי – עמ' 42

ה泐 מרתקס · סוכנות לבטוח בע"מ · רמת-גן
ביאליק 47 · ת.ד. 240 · טלפון 221388 · 22178 · 222178

סוכנות ישוץ לבן עunci הביטוח

וינסנט מילני ובחו ליזה בעת צילום סרטו האחרון "ニנה"

וירסנט היילி (1913-1986)

דני ורט

ה אסופה כתעי הדריטים המזוקקלים "זהו בידור" (חלק ראשון) בחרו המפיקים לסכם עם סצנת הבלט נודעת המסימית את "אמריקני בפריז". הקריין, פרנק סינטרא, מקדים וטוען, שאת הקטע הטוב ביותר לכל הדעות של אבשי האולפן, מג. החלייטו. לשמר ולסוח. בלי להיבנס לוויכוח הביקורת אודות מידת האוטריזם של וינסנט מילני, שמקרים מודרניים אחדים מצבעים על העדפתו את הסגנון על התוכן, ניתן להביע על מילני כגדול המעציבים של הסגנון החזותי המפואר של המיויקל של חברת מג.מ. זאת יוכיחו מעל כל של ספק סרטיו המזוקקלים הגודלים "פגוש אורת' בסנט לואיס", "מקוקו השודד" ("הפירט"). אמריקני בפריז, "קרון להקה" ו"אייגי". בסרטיו המזוקקלים נתה לעלילה נוטטלגיות

ליזה מגילוי – "ניגגה" (1976)

ולעיצוב גלטים חלומיים, זאת בנגיגוד לסרטיהם הארץיים של סטגלוי דונן וגין קלி שנוצרו במקביל עboro מטרו.

בצד הסרטים המוזיקליים, לא ניתן לשכוח את תרומתו הגדולה בתחום המלודרמה, כאן ביים מספר יצירות מופת: "אחים באו במראוצה", "הביבה מהגבעה" ו"ארבעת פרשי האפוקליפסה". למסגרת זו ניתן לצרף גם צמד מלודמות על רקע תעשיית הקולנוע: "הטוב והיפה" ו"שבועיים בעיר זורה" וכן את הדורות הפסיכולוגיות כמו "קוררי עכבריש". מינגלי ביים גם קומדיות מקסימות כ"אבי הכללה". בין יזומותיו היומרניות והחפות מוצלחות ניתן למנות את עיבודו לפולובר "מאדים בוכארו" ואת "התאהוה לחים", נוסחתו לחוי ואן גור על-פי ספרו של אירווינג טוון.

הבולט שבין במאי המיויזיקל של מטרו בשנות הארבעים והחמישים נולץ למשפחת שחknים והחל מופיע בגיל שלוש בהקמת "האחים מינלי". לכולנו הזמן בידי המפיק הגדל ארثور פריד, לאחר שהתפרנס כמעצב במה בברודוויי. הסרט הראשון שבו היה המיויזיקל עם צוות

.

של שחknיו היו שוחרים "בקחה בשמיים" (1943). לשחקנית ג'ודי ג'ארלנד, רעייתו הראשונה, נישא ב-1945, בתם ליזה מגילוי נולדה שנה אחר בר. סרטו האחרון היה "ניגגה" (1976) בכיכובם של בתו ליזה ואינגריד ברגמן. ב-1974 פרסם את האוטוביוגרפיה שלו "אני זכר זאת הטיב", ששמה כשם שיר מפורסם מתוך "ג'יגי".

ל אם זו הזרקנותו של המאסטרו, פדריקו פלייני, שדוחפת אותו להזונות אפוקליפטיים בסרטיו האחרונים - התפרעות הנගבים ב"חזרת התזמורת", המשמרת הזקרים ב"עיר הנשים", טביעתה של ספינת הפאר "גלויה ב." ב"הספינה שטה" ועתה ב"גינגר ופרד" קינה מרירה-משעשעת אודורות הכהדותה של האמנות השביעית והשתלטותה המוחלטת של הטלויזיה על כל פינה טוביה בעולמנו? או אולי היה זה מותו של מליחנו הקבוע בינו רוטה ב-1979, שהביא את הבמאי לדון ב"הספינה שטה" במות האופרה ועכשו ב"גינגר ופרד" לשלווה קרייצה עקומהית על הגראנדיוויז של המיזיקל האמריקני; האופרה והסרטן המוזיקלי האמריקני - בני המוטיבים המוזיקליים הראשיים שמצאו את ביטויים בפסי הקול המוזיקליים שספק רוטה לסרטיו של פלייני.

פדריקו פלייני על בימת הצילומים

גינגר ופרד

دني ורט

גינגר ופרד (איטליה/צרפת/מערב גרמניה,
(1985)

במא: פדריקו פלייני;

תרסיט: פדריקו פלייני, טונינו גרה,
טוליו פינלי (על פי רעיון מאט פלייני
וטונינו גרה);

צילום: טונינו דלי קולר, אניו גוארביני;
מוסיקה: ניקולה פיבאנגי;

עריכה: בינו בארגאל, אוגו דה רוסי,
רוג'רו מאסטרוריани.

שחקנים: זוליליטה מסינה, מרצלו מאסטי-
ריאני, פרנקו אבריצי, פרדריך פון לדנ-
ברוג, מרטין בלואו, פרדריך פון תון, הנרי
לארטיג, טוטו מינינה, ז'אן-מישל אנטואן,
אוגוסטו פודרости, ננדו פוצ'י נגари, אליזבטה
פלומרי.

אורן: 126 דקות

עולם החזיל פליני (למעלה ובעמוד הבא) ב'ג'ינגר ופראד'

אין זה פליני הגדול שידענו, ההרו
נע策ר, כך נדמה בסרטו המלכול
הגדול "קוזנובה". עד כמה שהדר
בר נשמע מצחיק, פליני מביא כאן גירסה
איטלקית ל"צמד בכותרות" של ניל סימון.
שם, כזכור, צמד קומיקאים, שחקני וודוויל
נקראים להתחדש שנית ולהופיע בשאו
בטלויזיה (וולט מתייאו וג'ורג' ברנסט).
אצל פליני זו תוכנית ביידר של חג המולד
אליה מוזמנים אמליה בונטי (ז'ולייטה
מאסינה) ופיפו בוטיצ'לה (מרץ'לו מאסט'
רויאני), צמד רקדנים שנפרדו היכן שהרו
בשנות הארבעים. אז נודעו בכינויים ג'ינגר
ופראד משותח קיוקייהם למחלות של הצמד
האמריקני הקולובען ג'ינגר ופראד זפראד

אין זה פלא שלתקדים הרשתיים בסרט,
שבו הוא מוקנן על מות הקולנוע, והוא
אחד לראשונה את שני האלטרואגוריום
המובקהים שלו בסרטיו, את מארצ'לו מס-
טרויאני ואת ז'ולייטה מאסינה.
מארצ'לו ג'ידו וג'וליסטומיבנה-כברירה מגו-
יסים לככב בצוותא אצל פליני בספקטקל
טלוייזוני גראוטסקילCBCודח המולד. פליני
שב למקרותיו. התיאטרון, זירת הקרקס או
בימת ההסרטה היו תמיד חלק מרכזי
בצירותו. אבל גיבוריו הנוגחים צאיו
NELKOHO מחבורת השחקנים הנודדים של
סרטו הראשון "אורות הווاريיטה", הם
יכלו להיות כוכביה של להקה נודדת,
חוובנית שכזו.

אסטייר. השניות שגם היו נאהבים בעברם הרחוק לא התראו מАЗ פרידתם המקצועית. היא אלמנה, סבータ לנכדים המנהלת עסק קטן בצפון, הוא הולך בטל, שטיין ומוונח המספר בדוחות גרוועות. חג מולך מוזר ברומא, חם, קיץ כמעט. העיר עטורה שלטי פרסום מזוויות, בתחנת הרכבת משתלשלת לה רgel חזיר ענקית. בכל מקום מסכי טלוייזיה המגייסים בין הפרטומות תוכניות התעמלות מגוחכות ותחרויות בי-שול. פקיד הקבלה בבית המלון איןו מתפנה לאורחים המגיעים ממשום שהוא צניד לשני דור משחק ברורגל.

ג'ינגר ופרד, מאסינה ומאסטרויאני, קומוטים, זיקנותם מובלטת. עם זאת בפריקי' שאו שעורכת הטלויזיה הם הרקדנים הקשיים, שביתן לשער שגם בימי זההרט לא היו רקדנים מופלאים, מסמלים את האמנויות האותנטיות. ואכן הם נקלעים לת' צוגות פריקים פלייבסקאיות אופיינית. אולפן הטלויזיה הקרקיי גודש בהלהת רקדנים גמדים, עשרות כפליים פתטיים, שדיםוונט למוקר מקרי בהחלט, ביניהם קפקא ופרוי' סט, קלארק גייל, מרטי פלדמן, רונלד ריינן, המלכה אליזבת, בת דיוויס, וודי אלן, מרלן דיטרייך וטלי טבאלס.

עוד נמצאים שם קווקסיגן שמצוין אהבה בבית הכלא, כמו רמר שמרחף ברוגע התעלות שמיינית, כומר ניסוף שהורייד את גלותו ועומד להינsha מאול המצלמות, גברת שעובה בעל ילדים למען איש מבוכב אחר, אדמירל סנולי שביצע פעם מעשה גבריה, מאפיינר שמובה מהכלא באזיקים, מהנדס ששבר את כל שיαι החטיפה וכצימוק מיוחד פרא בעלת 18 עתינים.

בתוך ים הפריקים בולטים פיטו ואמליה בתלבושים הנשף שלהם. הם מהווים את האטרקציה האמיתית למרות כל השיבושים במולך שידור התוכנית, הפסקת החשמל הבלתי-צפויה ונוחיתו של מאסטרויאני על ישבנו באמצעות הריקוד. הוא רצה להרוויח כמה לירטות, היא רצתה להזיכר בנעוריה ולפgoוש באהורבה. עתה 'marskido' "לחי אל לחי" מגיע המפגש הנוסטלגי לסינוו. הם נפרדים בתחנת הרכבת; פרידת סופית. עת סיכומים לפלייני. הוא מביט אחרה קצת זעם קצת משועשע. פרידת אחורנה משוחרר קניו הגודלים, גדולים באמת, יותר מהסרט עצמו. עצוב, עצוב.

דוליטיה מסינה בתפקיד אמליה, מרצ'לו מאסטרויאני בתפקיד פיפו

גינגר ופרד - קטע דילוג

פיפו על מקורות ריקוד הסטפס

אני ברבירה מ"טלפלש". רציתי לשאול כמה שאלות את ג'ינגר ופרד. הפסיקת את הפעולות האמנויות ב-40-30. מה אתם עושים עכשיו? איזה ריקוד תר��ו הערב? מה דעתכם על המחול חיים? למה הסכמתם לבוא לתוכנית? ולמה דוקא סטפס? הנה שאלה אינטיגברית. הגיע הזמן לדבר ברצינות על סטפס. את מבינה, הסטפס זה לא ריקוד, זה יותר מריקוד, יותר... יותר...

פיפו:

עיתונאית:

פורנוגרפיה ומיין (כתב הגנה)

הנושא: סרטי קולנוע "תמר" זהה של קולנוע "תמר" – באיזו האשמה שווא' מאשימים אותם! איך סתם נטפים אל קהל היצאנית החשופה ומדוע מוטעה לחלווטין קו הגבול שמנסים כמה מוסרייטים טפשים למתוח בין מה פורנוגרפיה ומה לא (ומה עירום "אמנותי" בנייגד לעירום "פורנוגרפיה").
טענה: או שימינה לעצם הכהנים הכל פורנוגרפיה או שבמילה "פורנוגרפיה" אין שום דבר שלילי. (ע"ז הכהנים مثل ויכולה להביא כדוגמא גם את סייפור טוקיו או את פירוי המשוגע או האוזר קיין).

כ"י קל יהיה להחליט שהפורנוגרפיה היא ז'אנר מז'אנרי הקולנוע (הספרות וכלי)
בדומה לערובון או למה שהתלמידים של אילין קוראים "Les Films Noyés".
יש סרטים. אנשים עושים סרטים והקהל (אנשים אחרים) הולכים לראות אותם.
אנשים אהבבים גם לשפוט אותם (עוד לא תשתי בדוק למה) והעתונאים אפילו מדרגים
אתם: סרטים של חמישה כוכבים, ארבעה, שלושה, שניים וסרטים חסרי כוכב. אבל "הדרוג
האבסולוטי" לדעת הרוב הוא דעת הרוב, והוא נערך בסופו של דבר לפי מספר הצופים שקבעו
cartoonists לסרט כלשהו. אפילו שיטת הכוכבים סמל לאהבת הקהל. הקהל הוא הסרגל בו נמדד
עורכו של הסרט (על ידי הקהלה).

ל

ועכשיו, נא לשים לב: אם גודלו של חלק עם הרוח היא שהוא אסף הכל רכמה בכל
עיתונות העולם, מה "Chicago Sun" עד "Man Shmo" של טוקיו, שהוא עונה טוב יותר מכל
סרט אחר על "טעם הקהלה", אם זה סימן למשחו חשוב, לערכו של הסרט וכלי; אם מספר
האנשים שקבעו סרטים ל-E.T. הגודל מזה של אשה תחת התשפעה (יש סרט זהה. טוב). – אם
עובדות אלו קובעות מהهو את חשיבות הסרטים ומשמעותם; בקיצור, אם השפיטה של אמנות
הקולנוע היא שפיטה דמוקרטית – بكلפי של הקופה – אויב בתפיה החשופות של גערת הטלפון
וחולמותיו הרטובים של החלבן רצים לפחות לבנותם אם לא לראשות המשלה. רק הכוכבים
חרסרים להם. הסרטים הם מוכרים. הרבהה הרבהם נמכרים שם, בלי הכוכבים ובכל יחס
הציבור היקרים. הרבהה. ביום ושבנה אחריagna.

הrintellectuals שבין הצדקנים ימארו בעת לשנות טקטיקה ולטעון. שלא זו הבעייה. לא
לחינם, יאמרו, אין לנערת טלפון כוכבים. ה"ציבור" סרב להעניק כי היא מלככת.
בעיתת הסרט הפורנוגרפי היא מוסרית! הסרטים האלה "לא בסדר". הוכחה: אפילו צרכני
הסרטים האלה מותבושים במשיחם. אפילו הם ננסים לקולנוע נודדים, אחד לאחר, ויושבים
בחושך איש לעצמו. אפילו לא מציצים אל השכן מימין או משמאלי.

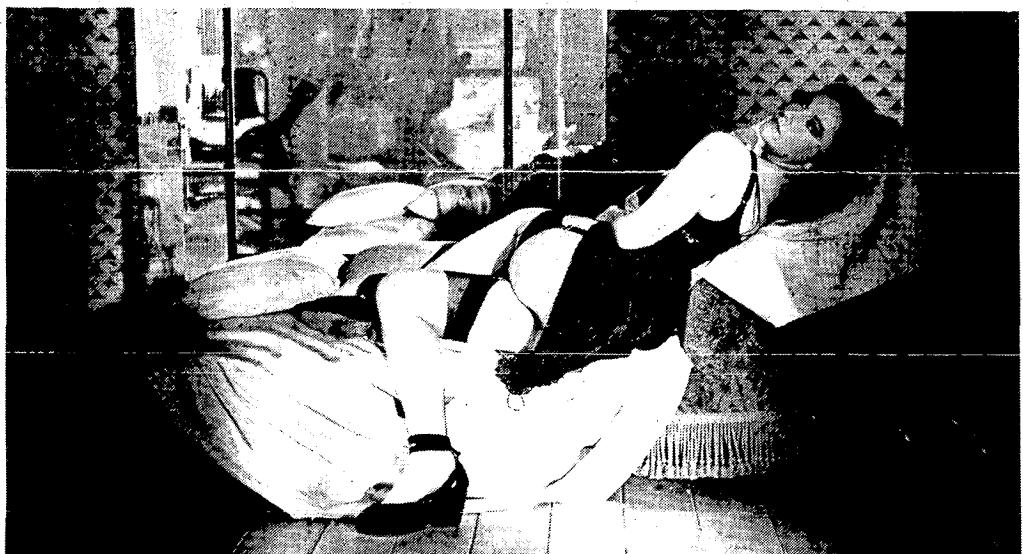
ואני אומר: בדיון הם עושים. החוויה שבאו לחווות אינטימית, ובית קולנוע פורנוגרפי טוב
יהיא צריך לדאוג להנאות ולהפריד היטב בין המושבים, כמו שמסעדה טובה מפרידה בין
השולחות. כל קבועים סועדים רוצה את הנאות האוכל המוכן ומוגש במסעדה מסוימת זו, אבל
בליל להציג אל תוך הפה של יושבי השולחן הסמוך. הcupola הפורנוגרפי רוצה גם הוא בידיות
ההנאה, בלי להציג אל מכנסי השכן, וביעיר שמכניס השכן לא יציצו אל אלו שלו. אז מה?!

ושוב הם מחליפים טקטיקה – בעתם טווענים שהבעייה בעצם חברתייה-חינוכית: ה"תדרmitt" שהסרט הפורנוגרפי מעניק לסקס (הנקה, הטהור והבתול, המוסרי). אורך, אף חיבתי לטענה
זו! ידעתם שתגיאו! אמרו שעשית לי והתשובה הניצחת בקצתה העפרון הטלסקופי שלי. אני
אומר: התדרmitt שהסרט הפורנוגרפי מעניק לסקס מוצאה ולא סיבה (כמו שהבדיחות הגזעניות
творצ'ר של "מרטאphi החיות הרעות" שבנפנשו פנימה ולא עידוד לגזענות" וכדומה). הסרט
הפורנוגרפי לא מחניך איש. הוא רק חזיר ומקרין לפנינו בחושך פנטזיות שאחננו הולדי. ה
התמנוגות הזריזות שם, על מסך קולנוע "תמר" לא שנות מאלו החולפות בדמיונו של
המאונניים המפוזרים על פני העולם, קבוצה קטנה וקומפקטיבית הבלתי בזמן זה או אחר של
תקופת חיים בערך 100% של האנושות, מינוט המופערעים בצורה קיצונית מדי.

אמת, הסרט הפורנוגרפי משרות כמעט אקסלוקטיבית גברים. חלומות גברים. אבל
הרי זה העניין: גם הגברים חלק מהמין האנושי. תשוקותיהם תשוקות. פחדיהם פחדים
ותקופותיהם תקופות – גם אם לא יתגশמו לעולם. רט באטלר הוא תמנת תשוקותיהם של קבוצה
מצווצמת יותר של בני אדם (אפילו לא כל הבשיטים) מאשר הסצינה הפוחתת את תאות הדிலט
(במעט כל הגברים) ואך אחד לא פירנגראף עדיין את רט באטלר רק בגל זה (ויכל ברישבל יבחן
בכך מיד) שהוא לא ריאלי", שלא כך העולם ולא אלו הרגשות ה"אמיתיות". שמדובר
ב"רומנטיקה", בלומר באונניה, שגם אכן מעתיקים לנו בחושך פנטזיות עקרות: כי חלק עם
הרוח מעשה און בדיק כמו סייפור אהבה או E.T., ולא פחות מהנקניקים המשפריצים מהווים
לקוסה של הדילט בעלת ידי הקובסת (משפריצים תמיד בחוץ ולא בפנים). הכל אונניה: חייכו
המקסימים של קלרק גיבבל, אגרוף ההורוד המזוויף של סופי (לה); לא פחות מהבכי המתועב באמת
למרلين מונרו על החזה מלפנים. (והפה ההורוד המזוויף של לה); לא! זה גרווע יותר. זו לא סתם
של מריל סטריפ, ניצולות השואה", يعني, בבחירהה של סופי. (לא! זה גרווע יותר. וזה אונניה –
וז ברבויות). או מהחלומות הסורי-אליסטים המגוחכים שבתוכתי בר. הכל פורנוגרפיה.

Or, כמו שאומרים רבותינו הגלים, יש מקום למתוח קו גבול בין פורנוגרפיה ואروس, וזאת בתנאי שנסיר את-tag השיפוט המוסרי. (דוגמה) היא עצה צעד נסף לך אתו, עמדה בסמוך לו, מרחק של נשימה. מנו. לאتعلיב אותה, אמרה בקול רך ומתמסר, אם תספר לדיוויד בוקר שאותה אמנם מהabby' היא תינתה אהבים כמו מזג האור בהרים שהוא זכר: סוער ושטוף שם אחד. ובאמת היה הוא מהאהבה היחיד מאז יצא בעלה אל המלחמות הבלתי נגמרות..." (סוף ציטטה)

Voila! אין הבדל בין הטיצהה הנ'ל ובין כל סיננה ממווצעת בתאות המזוכירה או בשכנה שלא ידעה שובעה - לא בעיקר העניין: לא בחשכה, לא בתאווה. בשני המקרים (בדוגמה שלמעלה כמו בזיוונים של סרטן קולנוע "תמר") יש מעשה זוף ודילוג על העיקר, על לב העניין. אגנס המזוכירה מרימה את עיניה אל ג'יון. הם מתנשקים. הוא שולח לדילוג ללה. שד. במקורה הטוב הוא גם מפשיט אותה קצת והופס - הם במייטה ערומים שניהם והעלוי שלו תקוע לה במכחשת שלה, ומיד הם עוברים לפעילות מכנית נמרצת כמו המנווע במכוונתו של מרשי, מר安东 פליין - לאכזבתו האימה של מרשי הב'ל ולהתרופות ציפיות תאזרו. ההתרומות המוכנית הנ'ל אפלו ליוצרו הסרט נראית דלה והם ממחרים לבסתות עליה באנקות ומוסקה,

טפאניה סאנדרלי - "המפתח" של טינטו בראש

שלפעמים היא החלק האROUTי היחיד שממשיך להגיא מן המסר. על החלק הכיו טוב קופזו, בני היזנות! הוא לא גילה גוף. הוא לא גילתה כלום. הבישן המגעיל הזה אפלו לא התפשט. והוא בהיה (בדרך כלל) ערום במתה כסמים, אלא אם כן היא הורידה לו את המכנסים ותפשה את זוכו בפיה בצויה ממש מסוכנת.

אבל מה? גם הקטע שציטתי לעיל, זה המהונן ב"kol רך ומתמסר", חוטא באותו חטא אלא שבמקומות אנקוט דילת מקבלים סערה ומשם בהרים הרוחקים. יללה! יללה! פאבי היל עדיף, וגם לורנס החמוד (כשהוא לא צונח אל מטרות מעולם המתאזרולגיה והאקוינוגרפיה) ומילר הגadol מכולם, בנושא זה. התאווה עסך רציני מכדי להניח אותה לפורנוגרפים משני צידי המתרס המוסרי. אם לא נצרכ' לתיאור את כל התනועות הגופניות והנפשיות, אם התיאור לא יהיה פרטני בתכלית - פיזית ופסיכולוגית קובך רטי - אם לא יבואו הפרטים האישיים, לא TABOO ההשכנות מן הפרטן אל מה שעובר לו - זו ההשכנות המשוכנת ומרושכת. ואם לא באה ההשכנות, ואם אין פרטנים, באמת אין עוד הבדל בין תיאור מזוויף של שקיעה, אהבה, ירוש ומוות. כרגע, רק הפרטנים מבדילים בין מעשה אמנות ובין הדל והקשוש. באופן כלל, אין הבדל בין המונה ליזה ובין הציר המתואר במלים של גיל שבע'שמונה: חיריק חיריק, ו' פתו, מרכאות וסיר נפוח, סמ' סמך, קו בפוף - והרי לכם

פרצוף (אם אתם זוכרים למה אני מתכוון). בשני המקרים אנו רואים קוונטור פנים ושתוי עיניים, אף ופה (מהירות). באחד אין פה פרטיו ולבן אין גם אפשרות לעבור דרך החירז הזהה. וכבר בנסיבותינו שלנו: אנו זוקמים לחיזוק הזהה, מגע הזה בין יד ובין כוס, לבשיקה הזה. אחרת אנחנו או בפורנוגרפיה או בסוטיולוגיה. כבר לא "עם סטנלי באפריקה". לא בחיפושים אחרי מקורות הנילוס של הנשמה האנושית. אין שני זיונים דומים (ואם יש וטעית – למה? איפה? איך ומה הסיבה? – שוב מצב אנושי מאוד מסויים, כתם לבן על פניו מפת אפריקה 1880 אותו יש לבקר במקומו ולראות מה שם: מה הפלורה, מה הפאונה ואיזה חלומות של חרדה חולמים הילדיים שם?)

אבל (אני מוסיף ומסייעים) כמו בכל נסיעון אנושי ואפילו המזיך והצעני ביותר, נשמט לפעמים לעושה רגע של אמת, גם אצל הגורעים בכללם. (אפילו אצל פוליטיקאים!) וכך היסכוי להתגש בחוויה האנושית בקולנוע "תמר" לא נופל מהסיכוי למצואו אותה אצל וולט דיסני או ברגמן. גם לברגמן נשמט לפעמים רגע של אמת. גם הוא כמו הבעאים האנונימיים של הסרטים החוזלים מזיך בכוח כל הזמן, אבל הוא רק בן אדם ומרוב סרטים שעשה נשמטו גם לו לא מעט רגעים של אמת במשך השנים. אני מזים, ברגע.

(סוף הכתבה שהיא רק טיטה ומועלם לא הוגשה לפרסוטו)

"איוה מין כומר"

ועבשו 1985 בניו-יורק הקפואה ואני רוצה להוציא משחו שלא כתבתי אז בעניין "חלומות החדרה שחולמים הילדיים שם" שבפסקה הלפניא-אחרונה לעיל. הבעיה בפורנוגרפיה לסוגיה (זו התחושה הגטה כמו זו ה兜ודה והמתתקתקה), זה שהוא לא מנסה את גבולות החדרה, לא מעזה אפילו להציג בהם. בדרך כלל, זו גם זו לא מהרידה ולא מאימה. הפורנוגרפיה מגלה שני יציצים "לא-אמנותיים" ומסתרת את העוצמה האומה. ישתיי פה בניו-יורק לפני איזה חודש באולם קולנוע שהקרן סרט יפני של איש בשם אורסינה, סרט שלא הותר בארץ כי "פורנוגרפיה". שם הסרט בממלכת החושים, והצנזור הישראלי ידע מה שעשה בafil את הסרט בניגוד לעשרות אלפי הזינונים החולפים ללא רטינה מצדו על מסכי "תמר", "זמיר" וכו'. הקשיים בממלכת החושים של אורסינה טמון בעובדה הכבודה מנשוא שהוא לא פורנוגרפיה. הצופה מיימני, איש מבוהל בהחלט גיגל העמידה, הפליץ בלי הפסקה לרגע מהגלgal השני של הסרט ועד הציגו הקליגרפי הפנוי שאמר "סוק" סוק סוק. הוא היה בפאניקה. ובצדך. הסרט מתקדם והולך, חודר ובודק את גבולות התאווה האנושית – מאיים, מעערר את חומות ההגנה, קורע את חיתולי הניר התורכתיים שבם עטפנו את בשנו מחרדה. "הנה!" (הוא אומר) "שמה! תסתכלו! בואו הלהה ונראה! עוד! אפשר עוד!" לרומיאו וליליה היה מזל באhabtom – הם תיכף מתו, כמו טריסטן והחברה שלו. לא היו צרכים לפדות את הצעק... הוז של אורסינה (אייתנו

לא מת תיכף. עוד לא. כמו כל זוג נאהבים הם סוגרים את העולם בחוץ, לא מזמינים אורחים, נשאיםם בלבד "ר'שנינו" וממחפשים את קצה אהבתם. אלא שם לא עייפו אחריו שבעוים ירחדכש, לא ויתרו ויחליפו בחזרה סקס משומש-קצת בדירה נאה וכלים נאים. היא לא עצה לנכונות והוא לא רץ לספר לחבר'ה. הגבר של אושימה ואהובתו נשימתם אדריה והם הזוג היחיד שאני זוכר (כרגע) ש"אהב עד מוות" פשוטו ממשמעו. תאוותם היה ענקית ומחורירה. קשה היה לשבת באולם ולהסתבל באחבה על המסר שם. ריח הפלוצם בקולנוע "מטרו" בניו יורק הוביל את ריח הדיאריה" בהרי יהודתם ביום בו שוחררה ירושלים. גם שם התקרכנו מדי אל הגבולות האנושיים (האחרים? האחרים?) שלנו. אני יודע על מה אני מדבר, ועדין לא קיימי את הבטחתי משכבר לדבר על "החוור השחור", על "חות אריאדנה" שאיתו יורדים בנקבה על מנת כן לחזור ועל הקשי הגדול מכלום בנושא זה: על ההבדל בין הקורבן של אמי (אחותי, בת) שהוא קורבן פיפות - פנים לו לבן ולכآن, בצדיו האחד היה קשור לאמה ובצדיו האח, הפנימי, הוא קורבן של אמא, ובין הקורבן החד-כינויו של אמי. ואת גבולות התאווה שלה אני בכלל לא מכיר, גם לא את זה הקרוב אליו וודאי לא את ההוא הרחוק במUMEKI החור השחור שלו; שgas לה חורמים שחורים ומרתקים וחוטי אריאדנה. (למה הם קשוריים? ומה הם מכילים? במרתקים שללה חיות אחרות?) או, מהה'לה, קשה?icut אסכם רק בפרופוזה על פסקון בנושא.

של אילין. לפני שנים.

(זיוון סטם - דבר נהדר. זיוון גדור - תלמיד נורא.)

אמפרית החושים - נגיסה אושימה

ואני ממהר לפתח את הסוגרים ולהסביר: אROTיקת קלה (זיוון סטם, קל - מבינוני ועד רע) זה דבר נהדר, "בכיף", כמו שאילין אומר. אROTיקת כבדה - איזומה ונוראה; חלומות של חרדה. זיוון "אדול" מעורר. כי זיוון זה לא פרנקי. אל תאמינו ליוועצט בטורי הסקס של ירחווני הנשים, שהזכיר שהתייבש כבר לגמרי מדלגות ממכתב ומתרות קוונלונגים, אוננויות, הומוואים ויגורט בקלילות של פירות:

"התיזו מים בורות חזק על דגאנך - אין בקר שום רע..."

"לאשטי הגבר תאיל גירוי נסטרים..."

"בגזר אחד יותר ויטמין סי מארש בחצין תריסר בטטות..."

"תומאס מאן אהב ילדים טוקרטס היה מכוער..."

זה לא סקס הכל, ילדים נבוכים של. בצד קשה לכם ומבהיל ומחריד ומאיים אישית לפעמים ומושך כל הזמן, ואחרם בכללו עוד בגיןDMI ומיشهו סייפר רק לפני רגע שהגדולים, הם מזדיינים, וגם תאר מה זה "להזדין", קוס אמס! כל כך מושכים, ותהומות שחרורים נפערו שלא להיסגר עוד לעולם... מושכים התהומות האלו, קוס אמס! Ph.D. בזובים, ולעין בתמונות החלוקת של הניאנדרטלי של מומחהitemין כלשטי שי' לה. גם לתרומות השער של ג'ינס PLAYBOY. גם לתמונות המטירות האלו אל תאמינו, ילדים. ולא לנערות השער של ג'ינס וקוקה קולה. ואפילו לא לחברותיכן הפמיניסטיות המתכוונות רק לטוב (כמו כולם) כשהן צוחות וטוונות שהבשר המעורט של נערות הג'ינס בפרסומות מעמיד את הנערות חסרות המגן בסכנה. שם כלום. זו לא בסכנה. זה ננייר. גם אלו שھצטמלמו מניר. אין סכנה בוינן, שם איזס בהרתקאה המשערה בין הגוף המואפר של הדוגמניות וזה של הספורטאי המטורק והמנוקנק". חנוך לוין העלוב מקנא קנאת שוא. לא שם התאווה. מרוב מסרקי ודיאודורנטים אפילו ריח אין שם. היונים שהיפיפות וניסבי האגדות בנות זמננו אלו מבטחים משקלם במשלך דפניה. בזווינס אמריתים הן/ם לא מעוזות/ים לגעת אפילו בכפות רדיורקטיביות. ובצדki דברו אתם פעם ותשאלו אותו באחד על אחד: הן/ם על קווריוחן/ם ישמרו בדרך כלל (כמו וובנו) כל כמה שיעיכו. ובצדki הם מגנים על האיפור, התטרוקת והשקט. טמיים כל יותר. בגבול הארטיקה ניצב שלט דומה זהה שראיתי פעם בצפון הגליל, בעברית לא ברורה. כתוב שם

כר:

"סכנה! גבול לפנוי המשיך בדרך עוצה זאת על אחוריות!"

ניו יורק, סוף 1985

איורי המאמר מתוך "פרץ החתול" –RALF באקשי

רכוש

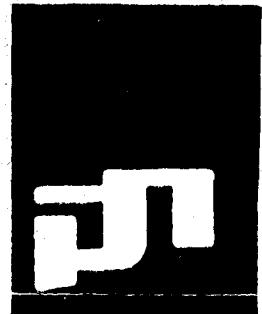
ארוי לכוון

הكاميرا מעניקה לך יותר

התיאטרון הקאמרי

המנדי הנטולת

6 הציגות במח'יר 4

3 תשלומיים!

								מקום הישיבה
								מח'יר כרטיס נסעה
שבט 3 תשלומים	שבט תשלום אחד	יום חול 3 תשלומים	מקום הישיבה					
ח' 29.- ש"ח	ח' 82.- ש"ח	ח' 26. ש"ח	ח' 74. ש"ח	ח' 74. ש"ח	ח' 66. ש"ח	ח' 66. ש"ח	א. אולם 2-13; יציע 1-3	
ש"ח 26.- ש"ח	ש"ח 66.-	ש"ח 23.- ש"ח	ש"ח 20.- ש"ח	ש"ח 20.- ש"ח	ש"ח 58.-	ש"ח 58.-	ב. אולם 1 - 16-14; יציע 4-7	
ש"ח 23.- ש"ח		ש"ח 26. ש"ח	ש"ח 50.-	ש"ח 50.-	ש"ח 12-8		ג. יציע 12-8	

פריטים ורכישת במשרדי הקאמרי דיזנגוף 101, תל. 03-245211.

או באמצעות הספק החיצ'יב בברוך המהאות מתחאים. תKENNI ישלח אליך בדואר חוויה.

לכ'

התיאטרון הקאמרי דיזנגוף 101, תל. 03-61030

בקשות לרכוש מנוי צווי/בודד לתיאטרון הקאמרי לעונת תשמ"ז

שם _____	כתובת _____
היום הנקה בשבוע _____	אפשרות נספה _____
בחר באחת מהאפשרויות של להן ומלא את הפרטים בהתאם לטלטת מוחי כרטיסי המני	מצבי המאהה ע"ם _____
למשלות בתשלום אחד: מז'יב 3 מהאות י' עד _____	ש"ח _____
למשלות ב-3 תשלומים: מז'יב 3 מהאות י' עד _____	ש"ח כל אחת. המאהה ראשונה ליום הרוכשה ושתיים נוספות 30 ו- 60 ימים אחריו.
למשלות בכרטיס אשראי ו/או ישראכרט בתשלום אחד: מס' הלקוח _____	בתוקף עד _____
חשבונו כבר _____	ש"ח תקופה _____
למשלות בכרטיס אשראי ו/או ישראכרט בתשלום אחד: מס' הלקוח _____	בתוקף עד _____
חשבונו כבר _____	ש"ח כל לח'יב את _____

תכנית ספטמבר-אוקטובר 1986

1. סרטים אוסטריים
2. הקרנות מיוחדות:
 - א. מסרטי הבמאי פרנקו זפירלי
 - ב. ערבי מרגרט דיראס
 - ג. מסרטי וינסנט מינלי
 - ד. ערבי בז'גורין
 - ה. סרטים לבקשת החברים
3. סיכום השנה בקולנוע הישראלי
4. ממדף הארכיבון – סרטים חדשים בארכיון
הישראלי לסרטים

9/6 מוצאי שבת

20.00 גערטו של גרגורי (אנגליה 1982) (2)
GREGORY'S GIRL

במאי: ביל פורסית
שחקנים: גורדון ג'יון סינקליר, די פבורן
סרט קצר, מלא חוץ, פשוט, טבי וחרס כל ימירות.
המתאר סיפור אהבה בין בני בניו-יורק, מעיריה
קטנה ליד גלאזגו. צער גמלוני ותמהוני מתאהב
בנעירה היחידה ששחקת בນובחרת הבדולג ביבית
ספרו בתפקיד חלוץ דרמי, תפקיד שעשו גרגורי
גורדום לבן. פודסית, עשו סרט על התהבותנות, על
אהבה ראשונה, על אהבתם קטנים של אנשים
קטנים, שאינם דורשים יותר מדי מן הזולת (91).
דקות. אנגלית, תרגום לעברית ולצפרית).

21.30 האמת (ארה"ב 1982) (4)
HAMMETT

במאי: וים ונדרס
שחקנים: פרדריק פורסט, פיטר בויל, מאריילו
הבר

כאשר היה בשיא כוחו ואולפני "זאטורופ" הי
עדינו בבעלותו, זימן פראנסיס קופולה להוליווד
את וים ונדרס. על ונדרס הוטל לביים את
"האמת" עפ"י רומן מאות גז גורס, המהווה
הomain' לגדול מספרי המתה. במסגרת העלילה
הדמיונית מתבקש דשאיל האמת, על"י מטיסקו
לשעורים, להצטרך אליו לפתרונו לדידה להעקבות
תעלומות העלמה של צעירה סינית. העקבות
מוליכים את צמד הבילויים לכיוון בני המועד
העליון המושחת של סופראנסיסקו לשנתה ה-20.
אל תוך הסיפור הוזע נספחו של האמת. ההפקה החלה
משנה שנלקחו מසפירו של האמת. ההפקה החלה
כבר ב-1980. קובללה שעצמו מעורב ישירות
בסרט ונדרס יdue לספר על שבעה חודשים
גיהנום שעבר עד שזע האמור המוגמר למסקין,
במאי 1982. תגוכת הביקורת היתה מעורבת
והמצדדים. יצאו מגידרם כדי להללו ולשבח את
הסרט האפל הזה, ה"עשור עפ"י"-ミטיב המסורה
של דיק פאל והאמפרי בגארט", את "בחירה"
שהשכנים המושלם ואות הדמויות העשירות".
94 דקות, אנגלית ללא תרגום).

7/9 יום ראשון

19.30 א. מסרטיו של האנס זליקובסקי (1)
FILMS BY HANS SELIKOVSKY

ארבעה סרטים אנימציה קצרים של האנס זליקובסקי
(8 דקות).

ב. התגניות (אוסטרליה 1982) (1)
KARAMBOLAGE

במאי: קיטי קינו
שחקנים: מארי קולביין, רנה פולדן
הסיפורים של הסרט, הוא מלא

9/8 יום שני

19.30 אירית ועירית (ישראל 1985) (3)
IRIT AND ERIT

במאי: נפתלי אלטר
שחקנים: אירית אלטר, ליורה גורשטיין, הנן
גולדברט

סרטו הראשון כבמאי של נפתלי אלטר הוא
קובדיה רעננה על חילופי זהויות. מעשה במשפה
ברוגנית מרובה - אם ציינית, אם שותא רופא
מאזר ושיינி ילדים מבוגרים - החיים המשפחתיים
ובਆור עשו בャונט קוטגים. השלווה המשפחתי
מתעוררת כאשר עוררת לתהgor בשבנותם
ערכתקידין רונקה, תוכסת וחובבת מזו... (עברית,
לא תרגום).

21.30 יאנית הצמרת (יפפהית היוון)
(צרפט/איטליה 1967) (2)

'BELL DE JOUR'

במאי: לואיס בוניאול
שחקנים: קתרין דב, מישל פיקול

יעבוד מופת לromeן שכותב ג'וזף קאסט. סברז'ן היא
צעירה פריגינסית המאהבת בעבילה ומנהלת חיים
כפולים: ביום - רעה למופת וככליה - פרצה
המספקת את התשוקות הפקרניות של לקוותה.
בונופאל מופת על כל קונגניציה קוילונועית המפרידה
בין חלום והזיה לכאן התרחשות אמיתית ומעלה את
דייניטרו על הבחנה בין טוב לרע, על גיבוריו
על אהבה והמורס. הוא מסרב לדון את גיבוריו
ומשאיר את השיפוט המוסרי לקהל. אחרי שייצא
הסרט לאקרים, הכריז בוניאול שהוא סרטו האחרון (100)
(אחריך היו לו עד שלושה "אידמים" נוספים...).

עם סיום שעון הקין,
חוורות ההקרנות לשעות הרגילוות.
لتשותמת לבכם.

21.30 פגישות עם אנשים מיוחדים
(ארה"ב 1978) (2)

MEETINGS WITH REMARKABLE MEN

Peter Brook

במאי: פיטר ברוק
שחקנים: דרגון מסקימוביץ', טרנס סטטפ, אטוול פוגרד, נטשה פארוי

ב-1917 הופיע בروسיה איש מיוחד במינו שהציג דרך התפתחות האדם לקריאת מיצוי אפרורוויותיו. היה זה ג'א. גורדיה, שנולד בקורקאו. סביבו התקבוצה חברה של תלמידים מסוימים, שהקדישו את כל משאביהם לע"ז" עברות" (ביניהם אוספסק), שכחtab את הספר על דבריו של גורדיה - "הhipros" אחר המופלא"). הסרט עורך בעורויו של גורדיה ובchipre שלו אחר ידע הנתר. ברוק בונה את הסרט כמו סיפור מסיפורי אלף לילה ולילה: סיפור נבע מותו סייר ובהמשך סיפור אחד מתחילה סיפור חדש (107 דקות).

9/11 יום חמישי

20.30 סורה לבב ילד - סרט יונבי, בשיתוף עם האגודה לידידות ישראל-יוזן.

9/13 מוצאי שבת

19.30 מלך ליום אחד (בריטניה/צרפת)
LE ROI DE COEUR (2) (1966)

במאי: פיליפ דה-ברוקה
Philippe De-Broca
שחקנים: אלון ביטש, זנגביב בייזלד, פיר בראסר

סאטירה פירוטית של פיליפ דה-ברוקה על מוסר ההיגיון שבמלחמה. הושבי ביתוחולים לחולילנש משתלטים על כפר שתושביו נטשו מאימת המלחמה. משל על שפירות ושגערן, בו העולם כולה אייך את שפירות דעתו וрок המשוגעים שומרין עדין על שפירותם (הקרנתם טרומט-בכורה לעיתק). חדשנותrogram של הסרט שיוקון בקולנוע "פריז". 90 דקות).

21.30 אשה בחולות (יפאן 1964) (2)
WOMAN OF THE DUNES

במאי: היירושי טשיגהרה Hiroshi Teshigahara
שחקנים: אייז'י ארקאדא, קיוקי קישיידה

סרט אלורי על חוקר חרקים. הלו בכיתה של אלמנה, המתגוררת בבקתה מוקפת חול ומגלה למחרת שאיננו יכול לעזוב את המוקם. גדוולתו של הסרט נמדדת בדרר בה הוא פעועל בשני מישורים: האגורי והתיاري. החול מקבל ממדים אימתיים, והוא מזלם מקרוב, רעם, גולש, מתmortט, מתפרק וזרם. הנוכחות שלו דומיננטית וכל האוביירים בבקתה של

הביבה לאחראיה. בסיוון להסריט בלט וליצור מתח עלייתי ואויריה אגדתית, הנראה לעיתים כתיאטרון מצולם, אך ללא להציג את ההנהה מהסיפור המרגש ומקטעי הכלט הנחדרים (136 דקות).

19.30 משרד של מילד (אוסטריה 1986)

MULLERS BURO

במאי: ניקי ליטט
שחקנים: קריסטיאן שמידט, אנדריאס ויטאש

מלודרמה מתח, העוקבת לאחר פעלותו של מקס מילר, כלש פרטני. ציירית, המミעה שימצא את חברה הנדר. עד מהרה מסתבר, שהצעריה מסתתרת מפני משה, העיקנות ידעת לדוח על עובדת היהוה בתו של תעשיין, עשיר ובעל כך שמצחכח. בין היתר, שוכן התעשיין את הבlesh כדי שימצא את רווח במו ולואת מהטרה שכורת אותו גם באשה העימדת בראש כוונת פושעים. התעלומה נפתרת לא לפני שמרבית גיבורי העלילה מוצאים את מותם (95 דקות). גורמנית, תרגום לאנגלית. בכורה בארץית - הקרן הד-פעמיה).

21.30 לחן את ריטה (בריטניה 1983) (2)

EDUCATING RITA

במאי: לואיס גילברט Lewis Gilbert
שחקנים: ג'ולי וולטרס, מייקל קיין

הקרן מיזוחת לרוגל העלתה "గבירתי הבארה" בארץ. וריאציה מודרנית לפיגמליון, המתארת את חינוכה מחדש של ספרית מליברפול, בעלת ימירות ספרותית. המתידת עם מרצת לספרות. עיבוד להצלחה הבימתית של המחזאי וילי רاسل (110 דקות).

10/9 יום רביעי

19.30 קווץ נשימה (אוסטריה 1983) (1)
ATEMNOT

במאי: קטה קראץ Katharina Kraatz
שחקנים: הנרייט ציליק, יהאנס זילברשנайдר Siyfer אהבה מורה בין בת עשרים לבין שROLITY שרבבים בין מעמד הפועלים. השניים בגבושים ומתהבים באגף הפסיכיאטרי של בית החולים לאחר נסיוון התאבדות. עם השחרור מבית החולים הם נאלצים להתמודד גם עם הרקע השובה ממנה באו. גרארד, שפטור ממשתו, מוצא אחר פעליות חדש במרכזו נוער. הוא בונה מערכת תסקה מחלקים וחומרים גנובים וולדאשונה בחיוו הרא הח שעשאה משחו מועיל. כאשר עולה המשטרה על עקבתו, מלחיטים השווים לבשות ולשים בשני קץ חייהם, כדי שיוכלו לשוב ולבלוט יחד בבית-החולות... 92 דקות. גורמנית, תרגום לאנגלית. בכורה בארץית - הקרן הד-פעמיה).

9/16 יום שלישי

**17.00 הקוסם מארץ עוץ (מציר) (יפאן)
WIZARD OF OZ (2) (1983)**

גירושה מצוירת יפאנית לאגדת הילדים הנודעת "הקוסם מארץ עוץ". לארץ עוץ מגיעים במסע מרתק - אריה פחדו, דחליל ללא מותה, איש פח - חסר לב וילדה קטנה עם כלבה, הרוצחים לחזור לביהם (99 דקות).

**19.00 ראף (אוסטריה) (1) (1983)
RAFFEL Christian Berger**
במאי: כריסטיאן ברגר
שחקנים: לוייס וינגרגר, דיטמאר שיבנזה
ברברה וכור

הרונית 1810. פרנץ ראף, איכר עני שהוצע בחובות מונצ'א במלחה את מקום המיסוחו של אנדריאס הופר. מנגנון החומרת הטוטומית נגד הטרופטים פרט נבואה הוציא עבור האש שהפוך וראף נזון בדילמה: האם לזכות בפסוף ולהחשב בווגד עיבני בכני ארץ או שמא לדאגה הק לרוחתו הכלכלית האב הבן. במו המשתחוו פועלה עם העברדים שתפקידו לשומר על שלוחה במקומם. הופר השדע בסופו של ענייןangan ראל לגולות את מקומו המשטור, ביל' לזכות בדמי הקרויף בעור שיבנו הוא מצליח להתחמק משני גטיניות ההתקשרות בחיוו. מאבד את הוותר ובאלץ לעזוב את הארץ. בעיר מרוחקת הוא בונה חיים חדשים וرك' באו הוא מבין את התקפוק היחסיטורי שמילא. את עצמו ואת שורשו (90 דקות). גרמנית, תרגום לאנגלית, בכורה ארצית. התקופה צפופה.

**21.30 היא רוקדת לבדה (אוסטריה)
SHE DANCES ALONE (2) (1981)**

במאי: רוברט דורנהלם
Robert Dornhelm
שחקנים: קירה ניינסקי, באד קורט, מакс פון סידוב

במאי קולנרו, האוסט' חומר על הרקדו האגיד ב Niinsky, מגיע אל בתה, קירה, ומשכגע אותה להיות לו ליוועצת. אישותה האקסצנטרית היתה את העלילה לעברה והיא נעשית למושא הסרט. אף כי אביה "קם לתהיה" במצועתה. סרט שהוא ספק תיעודי ספק עלילתי, החורג מכל זינגר מוקובל (87 דקות).

עם סיום שעון הקיז,
חוורות הקרכנות לשעות הרגילות.
لتשומתיכם.

**19.00 פרשת יגראשטי (אוסטריה)
DER FALL JAGERSTATTER (1)**

במאי: אקסל קורטי Axel Corry
שחקנים: קווט ויינצ'רל זוללה גשנשטי Achim Meierhofer הובילו הרכבתה של אקסל קורטי גיה של ("אלוהים לא אמרנו בנו יותר"), "סבטה פה", "ברוראים הבאים לונגה") הרטה מברוסט על פרשת יגראשטי, להציג להצטרכ לכוח הצבא של הריך השלישי. הטיעו שלו היה, שנכזב איזוק איין הוא יכול לשרת משמר כמו זה הנאצ'י הלאמת חלק במלחמה פושעת האמונה הלהטת שלו הובילה את יגראשטי לעימות לא רק עם בית המשפט הצבאי אלא גם עם בני משפחות ועם הנכסית. ב-9.8.43 הוציאו להר בברליין (91 דקות) גרמנית, תרגום לאנגלית, בכורה ארצית - הקרןנה חד-仳ומה).

21.30 אורדט (דנמרק) (2) (1955)

במאי: קרל תאודור דרייר Carl Theodor Dreyer
שחקנים: הנריק מאלברג, בריגיט פרדריפל

יעירוד קולנורי שבוי למוחה מאי מונק (הראשון בימיו של גוטמאן מולנארד ב-1943) סייריו של אלמן רודני המתגורר עם שלושת בניו בכפר שבידי חותה חיים. אשור הטובה של אחד מבדי המשפחה מתה ליום. בין אחר מוען בדבר אלהים היה אלין ומבטיח להשליח את האשת לחיים, אם רק מישוש ("דבר אלהים") הוא סרט על אובדן האמונה. הכמיהה אליה גויליה מחדש. דרייר רצה להעביר את המוחה לקולנוע כבר ב-1938. כאשר הגיע לארשונה על הפלמה, הוא שומר נאמנת מירביה למקורה ואילם חלק מזו הסרט בכורה של מונק ביטולאנד (זוכר 125 דקות), תרגום לעברית ולאנגלית. (125 דקות).

9/15 יום שני

19.00 עד סוף הלילה (ישראל 1985) (3)

במאי: איתן גריין
שחקנים: אסי דין, יוסף מילוא, אורגנה פרות סרטו השני של איתן גריין ("לנה") המ討論 בஸטר מרשפחתו על רקע גבישה מוחודה בו אב לבנו, האב, רופא גרמני נרצרי, גנטש עיי אשטו וערוב את בחרה בהריה ובא אל בני בת'א בנו, גיורא, בעל בר, שמיי נישאו מוערעים, מנסה שיצליה לשיקם את יהסוי עם אשטו (90 דקות).

שחקנים: חברות מונטי פיטון (גראהם צ'פמן, ג'ין קליז', טרי גיבנס, אריק איידל, מייקל פאלין).

זהו סרטה הראשון של חברות מונטי פיטון המורכב ממכח מערכוגנים שבוצעו לאורשינה בסדרת הטלוויזיה הבריטית "הקרקס המועוף של מונטי פיטון" וצולמו מחדש לטלונע. ההורר האנרגיסטי של הסדרה הוא צירוף בין החומר הבריטי הה'אנטלקטר אללי לבין החומר האוילוי. חיצי הפארודיה והאטטרנה מופנים נגד כל שבחה התרבותית והמוסרית: טירה המוגנת; אגדים עסקים, האורה הקטן, קורת-בית בגיל העמيدة, הומוסקסואלים, מיעטים ווציאי דופן אחרים (88 דקות).

21.00 מעבר להודו (בריטניה 1984) A PASSAGE TO INDIA

David Lean

דייוויד לין

במאי: דייוויד לין
שחקנים: ג'וזי דייוויס, אלק גינס, פgi אשקרופט לאחר 14 שנים שתיקת חור דייוויד לין ("לורנס איש עבר" "דר' זיאגו") אל הקולנוע בכישר מלא והפעם הוא גם התהיטאי והעורך של הסרט. עיבוד לרמן של פושטער המתפל במפגש בין האנגלים לבין היהודים ובחרור היכולת של שית תרבותית הללו להבין זו את זו. ניכורת הסרט, אדלה קווטד, מוגעת להודו כדי להתחם הקולוניאלית ומבקשת להכיר בגינוי הסגנונה הקולוניאלית ומבקש לשחקנית את המציגות היהודית המשמשת. פרט אשקרופט על משחקה (163 דקות). ברטיסים לסרט זה - במחיר מיוחד.

9/21 יום ראשון

19.00 א. חינוך אמנותי (אוסטריה/ארה"ב ART EDUCATION (1) 1976

Maria Lassing
במאי: מריה לאסינג

סרט אגנזייה שנעשה בתקציב עצום. מבקדת מוצאת פמיניסטית-פילוסופית. מריה לאסינג מעניקה חייהם לצירוריה היא, כמו גם לצירור של אמנים מפרסמים (10 דקות. בקורס ארכיטקטורה קרנגי דריפטמייט).

ב. נזודים (אוסטריה/מערב-גרמניה STRAWANZER (1) 1983

Peter Patzak
במאי: פטר פאטצאך

שחקנים: אלירוט גולד, היינץ מגו וילי הוא אינטלקטואל בן 35, פגוע עמוקות בנבשוו. יוחזק, פעול במקצרו, שיריך לדור מבוגר יותר. שני הגברים הזויים נפגשים במרקחה אחריו שאילצו לעזוב את המקומות בהם עבדו והופכים, אחרי שרשרת התחרויות, למעורבים בפרשיות רצח. האמנוה שליהם בעמיד טובי יהוד הופכת אותם שותפים למאבק. העלילה מתרכשת ברובבה על רקע של נוף עירוני ומכובי הרכבת התתית, אך השנאים מגעים גם לערים ורות ולגון כפרי. פטר פאטצאך עוקב אחר נסיבותיהם לבנות מחדש את היחסים ההרושים עם בני משפחותיהם ועם חבריהם. ויחד וחותם, את בנו כדי לאבדו לעדר, שוכב עם אשו למורתו שהוא יודע שאין אלה כל דרך חזרה, הורס את עצמו עם סמים ואלכוהול ווחלום על שינוי פני החברה. יוחזק מפרק אצל בנו

19.00 בוקר (אוסטריה/מערב-גרמניה DER BOCKERER (1) 1981

במאי: פרנץ אנטל
שחקנים: קארל מרקאץ, אידה קרטנדזרה

קומדייה גראוטקית המבוססת על מחזה מאת אוליך בכר ומאובקיה לzpפה אשנב הצצה על אוסטריה בימי מלחה"ע השניה: הסרט נפתח ב-1938 עם מלחמת גרמניה ואוסטריה. קארל בוקר הוא קצב בעקבות הנaziיציה של מולדתו. ד"ר רוזנבלט, חברו היהודי, מהגר לאנגליה, הופך לבעל מדיניות פוליטית. הסרט מסתois אחורי המפלגה הנאצית. פרנץ אנטל, יליד 1914, הוא מן התויתקים במאי אוסטריה. סרטו הקצר הראשון בויים כבר ב-1933 והוא הארוך הראשון נעשה בשנת 1948. בימים אלו הוא עומד בפני הפקה בinalgומית על חמי של יהונתן שטרואוס (104 דקות. גרמנית, תרגום לאנגלית. בכורה ארצית - הקרן הדպומית).

21.30 אשה בשואה (צרפת 1964) (2) UNE FEMME MARIEE

Jean Luc Godard
במאי: זאן לוק גודאר
שחקנים: מאשה מרל, פיליפ לורי, ברגר נואל
شارלוט, עיראה צרפתיה, אינה יודעת של מי הولد אותו היא נשאת במלחמה: של בעלה הטים או של אהבה השתקנו. גודאר עורך מחרק סוציאולוגי על הניכור בחיה של האשא המודרנית וושואה ואתה יותר באמצעים גרפטיים של הופ-ארט מאשר באמצעות דрамטיים (94 דקות).

9/18 יום חמישי

20.30 ב. טורה-סאן חזר בתשובה (יפאן) (יפאן יזוי אמאדה

שחקנים: קירושי אטסומי, שייקו באישו טורה-סאן, הרוכל הנרווד והלא יצלח, פוגש ליד קבר גסרו את טומווקו, בתו של הכרומר הראשי באיזור. טורה-סאן מתחабbah בה, ללא ידיעתה, מבית דודומו, טורה-סאן מגעה לטוקוי, היא מתחאה בבית דודו רם ("נאליק" לדרמתה מדי יום וסכלו רם. בסופו של דבר, הוא משבוגן את עצמו, שומם עטרה לא לדייעתו אותו והוא מותר על טומווקו, בלי שהabei לדייעתו דבר האבתו אליה. בכר מצליה טורה-סאן לפתור באופן זמני את בעיותו ולצאת למסע גדורדים גסף (105 דקות. דבר יפאנית, תרגום לאנגלית).

9/20 מוצאי שבת

19.30 ג. מונטי פיטון - משחו שונה לגמרי (אנגליה 1979) (2)

AND NOW FOR SOMETHING COMPLETELY DIFFERENT
Ian Mcnaughton
במאי: אין מקנווטון

**17.00 טרזן נמלט מאזיקים (ארה"ב 1936)
TARZAN ESCAPES (2)**

במאי: ריצ'רד תורפ
שחקנים: ג'וזי ויסט米尔, מוריין אוטאליבן
פרק אחד מתוך סדרת הטרטים הפופולרית העוקבת
אחר מעלייו של מלך הגזבג'ל (95 דקות). אנגלית,
תרגום לעברית.

**(1) 19.00 עמידת הראש (אוסטריה 1981) (1)
KOPFSTAND**

במאי: האנטו יוח לאושר
Ernst Josef Lauscher
שחקנים: כריסטוף וואלי, אינגריד בונק הארד
מרקושים דורשו הוא עיר עיקש, איסוציאלי ומופערע
משחו אך אינו חולחה. בעקבות ויכוח קצר עם
אימו הוא מרים את עצמו בתחום משטרת ומינה
הוא נשלח לרופאה פסיאטורית. בעקבות הטי-
פול המהפיר לו הוא וכמה, משתחרר הצעיר בתrole
בחירות וללא כלות לבצע עבורה כלשהי. רק
העבורה הティינגלית, שלא עם ישנה חולנית מא-
שרת לו לשוב ולבלטתו בעצמו וועזרת לו לפתח
בחים חדים (102 דקות). גרמנית. תרגום לאנגל-
ית. בכורה ארצית - הקRNA הד-פעמייה.

(3) 21.30 המאהב (ישראל 1985) (3)

במאי: מיכל בת אדם
שחקנים: ההרם גאנז, רוברטו פולאק, מיכל בת
אדם

יעבוד לספרו של אב. יהושע "המאהב". גבריאן.
בחור דרום אמריקני תמןוני. מגיע למוסר של
אדם. כדי לשפץ את מכובתו הישנה; כשמתברר
ששיפוץ המכובנה יקר מדי, מסכים אדם שבמקרים
התשלות יעורג ובקרה לאשותו בתרגומים מספר-
דית. בין השינויים מתפקידו אהבה שנתקעת עם
פראץ מלחתה ים. הקיפורים נשגבראיל געלם.
כשראה הבעל את סבליה של אשורה הוא מתחילה
בחיפושיו אחר המאהב.

9/24 יומ רביעי

**A. 19.00 שירים על מות ילדים (אוסטריה
(1) 1975)**

KINDERTOTENLIEDER
Titus Leber
במאי: טיטוס לבר
שחקנים: אליבית קאליננה, סטיב ברונאס
טרט אקספרימנטאלי בהשראת אגדה מאות האנס
בריסטיאן אנדרסון ופואמות של פרידריך ריקרט (32
דקות. בכורה ארצית - הקRNA הד-פעמייה).

**ב. 19.00 מלאמבו (אוסטריה 1984) (1)
MALAMBO**

במאי: מיליאן דור
שחקנים: קלאוס רוהרמורו, מירדריך אנדריך/
נייח וומופולד

כריס הוא צייר בן 20 שהלומו הגדל לפתח
קרירה כמורה זו של הרדייני. שמר הכתבתי - אידי

וזינבו מצליח לפרטן את החומרות שקמו ביניהם,
קובר את אשתו יודע שלטעמם לא ימצא טובות
מננה ומנסה לשגונה את פג' העולם בעורת
אגרופדי (102 דקות). גרמנית, מרגום לאנגלית.
הקרנה הד-פעמייה.

**21.30 מסע לאיטליה (איטליה/צרפת 1953)
VIAGGIO IN ITALIA (4)**

במאי: רוברטוRossellini
שחקנים: אינגיריד ברגמן, ג'ירג' אנדרס

סרטו של רוברטוRosselini, אחד מחמשת המכאים
הגדולים ביותר של הקולנוע האיטלקי, הוויר את
חותמו על "הגיל החדש" התרבותי, יותר מאשר כל
סרט אחר. Rossellini יצר "ברוגמני" המזכיר לא
במעט את צמא". מעשה באישעקסים אングלי היוצאת
עם רעיון לאיטליה. זהה נסיבות המשותפת הראיה
שונה מזו בילו. יחדיו את יהה הדבש והשנים
מוחצים עצמים זרים זה לזה. האשה מוקסת מנאפולי
ירושביה, הבועל הח עצמוני רט לבביה השונה. ועתיד
חפי הנישאים מוטל בספק. Rossellini בונה את הסרט
הסרט הזה אהוב עלי במיוחד. היה לי חשוב
להראות את איטליה. את נאפולי, את האויריה
המוריה... את החושה של חייניץ, מונתקים מן
העולם." (Rossellini (67 דקות. אנגלית, ללא תרגום).

9/22 יומ שני

**19.00 פיגמליון (בריטניה 1938) (2)
PYGMALION**

במאי: אנתוני אסקוית,レスלי הווארד
Anthony Asquith, Leslie Howard
שחקנים: וונדי הילר,レスלי הווארד, וילפריד לאוטון
יעבוד אינטיגנטי ורענן למזהו של ג'ורג' בראנד
שאו. פרופסור. היגינוס המכובד מלמד את ליזה
דוליטל, מוכרת הפurious הקוקנייה, כיצד להשתמש
בכוננה בשפה האנגלית ולהפוך לגברת. "משחק
מכיר של כל צוות השחקנים" (96 דקות). הקרן
לרגל הציגו החזרת בארץ של המוזה" כבירתי
הנוארה".

**21.30 אחיהם אחות ללבנה
(איטליה, 1973) (2)
BROTHER SUN SISTER MOON**

במאי: פרנקו זפירלי
שחקנים: ג'ודי באקור, גראם פונגרא, אלק גינס
תולדותיו של פרנסיסקו הקדוש איש אסisi, שמרד
בכנסייה המתנוגנת וקרא לשוב למקורות הנזרות
(121 דקות).

עם סיום שעון הקיץ,
חזרות ההקרנות לשעות הרגינולות
להתשומת לבכם.

לצבע כדי ללחטוק מבאיו האוטוריטטיבי. ייינשנ
גט יאיצק. שבוי מליחמה פוליטי מפולין. שהגיע
הנה כדי למלמד את מקומם הגבאים שיצאו לשורת
במלחמה. דמות שמתהה לה מקומם בסרטן כדי
להיות תשובה לאחבה "הגרמנייה" מאת אנדז'י
וイヤה (100 דקות. גרמנית. תרגום לאנגלית).
בכורה ארצית - הקינה חדפעתיות).

21.30 האוזה קיין (ארה"ב (1941) (2)
CITIZEN KANE
(ראאה מוצש 9/27 בשעה 19.30)

9/29 יום שני

19.00 רומן בהמשכים (ישראל 1985) (3)
במאי: עוזד קוטלר
שחקנים: חיים וגליה טופול, אפרת לביא
עלילת הסרט מתרחשת בשנת 1977 ובמרקזה
הرومני המחוון בין אפי אבדר, עורך דין מצליח
ומקורב למפלגת העבודה, לאראלה גירושו. הסרט
משוחזר את תקורתו "טרום המהף" הסטואיתו
של השלוון, התאבדותו של הש ארברם עופר
ופרשת חשבונו הבנק של לאה רבין. סרטו הראשון
על עוזד קוטלר במאוי, לטסרט של יצחק בונץ
עפ"י רומן זער, הוא ספר על געגועים וקינה
על הדור שאב.

21.30 רומיאו ויוליה (בריטניה/איטליה
ROMEO AND JULIET (1968) (2)
Franco Zeffirelli
במאי: פרנקו זפירלי
שחקנים: אוריביה האסי, ליונרד ויטיגג, מיקל
ירוק
סיפורם של זוג הנאהבים מטורונה, המופיעם בסיפורינו
האהבה בכל הזמנים, עפ"י מחזהו של שקספיר (150
דקות).

9/30 יום שלישי

הסיפור שאינו נגמר
(מערב-GRAMבניה 1984) (2)

THE NEVERENDING STORY
Wolfgang Petersen
במאי: וולפגאנג פטרסן
שחקנים: נוח האחווי, ארט אוליבר
ילד יתום מאם. בוגר להסתגר בעילית-יגג עם ספר
בעל מראה מוזר ולהימלט בעורתו אל מהירות
הדמותו. שם, בעולם הפנטסיה, מוקם המפלט של
האנושות, יוצא גיבור בזידומו להלחום בכוחות
הרשע תוך שהוא נוגש בדרכו ביצורים משוגבים.
שגבנו בעירת דמיונים העשיר של יוצרי בובות מכל
העולם שהוזמנו לאולפניי "בוואריה" במינכן (94)
דקות. אגלאית, תרגום לעברית).

19.00 בצל העץ (אוסטריה 1984) (1)
IM SCHATTEN DES KREIDETUCHBAUMES
במאי: רוברט פ. האמרשטייל, היינץ יאניש
Robert F. Hammerstiel, Heinz Janesch

וילס - הוא בשם האמי של האמן הנערץ עליו.
בדרכו העירה הוא פוגש במשה, מהגר יוגוסלביה
הלהק את החיים בקהלות ומבטיח להפקיד אותו
לכובב. כריס עובד להתגרור לריבית אמרגנו בה
הוא פוגש בגבנה, אחווה של האחים, צעירה
רצינית השואפת להשתבל בחברה האוסטרית.
משה, נך מתברר, אייננו אמרגן מוכשר במיחזור
והצעירות עבורה בושות להגיא. נדה מציעת
לכbris לעזרך מבעץ פקטאקלורי Shimshuk אליו
את תשומת לב המדייה ויהפוך אותו לכובב
מפרסם... (92 דקות. גרמנית. תרגום לאנגלית).
בכורה ארצית - הקינה חדפעתיות).

21.30 אילוף הסוררת (איטליה/ארה"ב (1967) (2)
THE TAMING OF THE SHREW
Franco Zeffirelli
במאי: פרנקו זפירלי, ריצ'ארד ברטוון, מיקל
ירוק

השיעור המר אותו מלמד פטרוקיו את קתרינה כתלו
ליי טילור, כתקירינה הסוררת, ריצ'ארד ברטוון
כפטרוקוי, בעוזרים בצוות שחקבי משנה מצוינים,
בעיבודו העליון והצעובוני של פרנקו זפירלי לקומדייה
של שקספיר (122 דקות).

9/27 מוצאי שבת

19.30 האוזה קיין (ארה"ב (1941) (2)
CITIZEN KANE
Orson Welles
במאי: אורסון ולס
שחקנים: אורסון ולס, גיזקה קוטון, ריי קולינס
סיפרו של איל עיתונאות מפני אמשה אנשים שונים
תוך כדי חקירה עיתונאית מKİפה. ולס מנסה להבין
את סוד אומלולתה של אמריקה המצליחה והעשירה
ומתחמש בכל האמצעים הקולנועיים שעמדו איז
לרשותו. הסיפור מתחיל בנזוזון זמן שנויות ונפרדים בחולקם
האהר. הסרט בחרה במקומות הראשוניים בשולשת העשרה
רים האהרוןים ע"י מבקרי הקולנוע במשפט שער
כתב העת הבריטי "סיטט אנד סאוד" (119 דקות).

9/28 יום ראשון

19.00 מקומות מסתור (אוסטריה/מערב-GRAMבניה 1985)
HEIDENLOCHER (1)
במאי: וולפראם פאולוס
שחקנים: פלוריין פירר, אלברט פאולוס, הלמוט
פוגל
ולפראם פאולוס, ליד הטירולים האוסטריים,
בוגר ביה"ס לקובלונע של מינכן, מגשה להציג את
השफותיו האישיות על החיים באוסטריה של
ימי מלחה'ע השדיה' ומכבס את סטרו האරוד
הראשון על אנשים ואירועים שטעם במקומות
הולדות. העלילה מתרחשת ביום האפלים של
הורף 1942. סאנטינר הוא מקומי שערק מהছבאי
הגרמני. ומצא מסתור באחת המערות בסביבה.
את עיקר מזונו הוא משג' בעורת גבבות מubits
המצויים בשולי הכפר בו מתגוררת אשוח. הוא
נעוז גם בידיך שבענו הבכור מבקש להתגיים

שנה טובה

לכל באי הסינמטק

5/10 יומן ראשון

19.30 **לחיי אהבותינו** (צ'רפט 1983) (2)
A NOS AMOURS

במאי: Maurice Pialat
שחקנים: סנדירין בוניר, מורייס פיאלה, דומיניק
בנסנאהר

סרטו של פיאלה ("ולול") הוא אגדתיותה לסרטני הגנוראים המאפיינים את הילדות. גיבורתה הסרט היא סיוזן בת ה-15, נערה חסרת רגשות, שאינה מוצאת סיפוק רגשי לא באחבות נערם בני גילה ולא במוגרים יותר. היא מעבירה את זמנה במשכבים חד-פעמיים עם נערים מזדמנים. אורה חייה מעוררת את חמתם של אםäh וゾאיה, שהיא מעדיפים לראותה בשואלה. סנדירין בוניר בתפקיד הראשי, הייתה אחת הנගויות המרענןות של הקולנוע הצרפתי בעת האחורה (102 דקות).

21.30 **казינו רויאל** (בריטניה 1967) (2)
CAZINO ROYALE

במאיים: ג'יון יוסטן, קו יואן, ואל גסט, רוברט פאריש, ג'יז מקגרארת
שחקנים: דיאיריד ניבון, פיטר סלרס, אורטולה אנדראס, אודסון ולס, דבורה קר, וודי אלן, ג'יון יוסטן

פארודיה מטורפת על סרטי ג'יימס בונד. ברונט אמדוקן מגלים בדי דיוויד ניבון, אחינוו הצעיר הוא וורי אלן. הם מעורבים בפרשיות ריגול סבוכה, בה לוקחים חלק בשורת סוכנים חזאים מכל רחבי העולם, המנסים להחל את הארגון החשאי "סמארש" (131 דקות).

6/10 יומן שני

19.00 **מסע אל הפחד** (ארה"ב 1943) (4)
JOURNEY INTO FEAR

במאי: N. Foster
שחקנים: ג'יזף קוטן, אורטון וולס, דולורס דל ריו

דרמת ריגול המתרכשת במזרחה התיכון בזמן מלחמת העולם השנייה. המגנדס אמריקני נאיבי, העוסק בחימוש ספינות טורקיות, נחטף בידי הנאצים. הרכט הרפק ע"י "מוקייר", חברה ההפקה של אורטון וולס. וולס עצמן, שהיה עסוק אותו זמן בהסתדרת "האמברסונים המופלאים", מסר את רשות הבכורה לויו של נורמן פוטסטר. אך רוחו שורה על חלקים וחביבים של הסרט. "כובנו צילומי משנת הטיקונוסים הראשוניים הימיים על היסט" ווחאלתני על וויתות צילום וכד". מכאן ואילך הימי מערוב בחות... אמגנס תיכנונתי את הסרט, אך לא מודיעק יהיה לומר שבימיינו אותו." (וולס) (71 דקות). אングליות ללא תרגום.

סרט על שיבת, על זכרון, על חלום-הקייז. המספר שב לביט-ספרו ומוצא את עצמו ואת הבניין השונים (17 דקות). בכוונה ארץית – הקרן הדיבעמית.

ב. התלמיד גרב (אוסטריה 1981) (1)
DER SCHULER GERBER

במאי: וולפגאנג גליק
שחקנים: גבריאל אבריל, רוגר קריינדל, דוריס מאיר

עיבוד לרמן מאת פרידריך טורברג שפורסם כ-50 שנה לפני שגעשה הסרט. העלילה עוקבת אחר מאבקי הכוח בו תלמיד בבר"ס מכון בין מורי. וולפגאנג גליק אויגו מעתולם מן התקופה בה נכתב הרמן וביה"ס הוא בעצם מיקרוקומס של החכלה סכיב והלחיצים המפעלים על הפרט (99 דקות). ארמנדי, תרגום לאנגלית. בכוונה ארצית – הקרן הדיבעמית).

21.30 **يولדה והגנב** (ארה"ב 1947) (2)
YOLANDA AND THE THIEF

במאי: Vincente Minnelli
שחקנים: פרד אסטר, לוטיל ברמר, פרנק מורגן يولדה, ירשת דורות אמריקנית תותה ונאייה שנעוריה עברו עליה במנור, מתחפה ללב המשכנע אותה שהואר המלך שנגורו עליה לשמר עליה. הנובל מנשה לגוזל את רכושה אלא שדמות מזורעה ממנה לברוח ממשיכה אותו לוועות يولנדת. סרט מוסיקלי מקסים, עשיר בקטיעי מחול מהמהמים ובצבעים עים עזים. מינגי מתאר את סגנונו כ"באורך דרום אמריקני" (108 דקות). אングליות, ללא תרגום).

אוקטובר 1986

1/10 יומן רביעי

19.00 **סיסי** (אוסטריה 1956) (1)
SISSI

במאי: ארנסט מרישקה, קארלה היינץ בווהם
שחקנים: רומי שנידייר, קארלה היינץ בווהם

סופי, קיסרית אוסטריה-הונגריה, מחליטה להשיא את בנה, פרנץ-יוזף, להלו בתהוויה. פרנץ-יוזף מתחב בסיסי, אהottaה של הלן, ונושא אותה לאשה, למורת התגבורתה הנמרצת של החותנת המרושעת. סיפור אהבה שמאלצי ויינאי, שגילה לעולם את רומי שנידייר (גרמנית, תרגום לעברית ולאנגלית).

21.30 **לה טראוויאטה** (איטליה 1982) (2)
LA TRAVIATA

במאי: פרנקו צפירלי
שחקנים: פלטיזו דומינגו, טרזה סטראטאטס

עיבודו הקולנועי של צפירלי לאופרה מאת ורדי. הסיפור נושא על סייריו של דיוואן "הברת עם הקמליות" ומספר על גערת זהר ואהבתה האסורה לבן המועד העליון. הרט מציגו בשיחור אבעוני מעוליה של התקופת על בתיה, תלבשותה ומנהגיה, את הריקודים בקפטה הנשפות חמץ בריה להקת ה"బולשיי". הקרן מיזחת לרגל בקרום אוצר של פרנקו צפירלי ופלטיזו דומינגו לבכורת סרטם המשורTCP: "אוותולד". אנו עושים מאמצים להבטיח נוכחות בסינמטק, עברב וזה.

החברים של אלכס (ארה"ב 1983)

THE BIG CHILL

Lawrence Kasdan

במא: לורנס קasdן, ויליאם הארט, קוין קליני, גלי קלון

שחקנים: ז'נו וויט, פyi דאנאויו, ריקי שרודר
 מילדיוסטודנט מבריק, בחור לטסוק בעבודה סוציאלית
 אקדמית מהירה, חבר להמשר בקאריאיה
 ואוח"כ בעבודה פיזית. הוא חבריו היו חלק מנו
 החגינה האנרכיסטית של מין, סמים ובעילות
 פוליטית שמאלית שאfineה צהיר כי הסטודנטים
 בשנות השישים הסופרות. כמו מרבית בני דורם, גם
 בני החבורה היו תרבוגנו והפכו חלק מן השיטה
 הקפיטליסטית (105 דקות). אנגלית, תרגום לעברית
 ולצרפתי).

7/7 יום שלישי

17.00 נדיה (ישראל 1986) (3)

במא: אמנון רובינשטיין, חנה אולאייספר, יובל בנאי, מאיר
 בנא'

עיבוד לספרה של גילה רוזנפרזר, העוסק בגעשית
 עביה המקרה לרשות רופאה וכדי להשיג זאת,
 היא מנסה להסתגל להווי החברתי של נוער
 היהודי בפניםיה. בתוך עווית ההתגברות של היה
 מסכה לפטור גם את שאלת הזחות הלאומית
 שלה.

19.00 חייו הפרטימי של דון ג'ואן (4)
 (בריטניה 1934)

THE PRIVATE LIFE OF DON JUAN

במא: אלכסנדר קורדה Alexander Korda

שחקנים: דרגלאס פירובגט, מיל אוברוון
 עוד השתק וקרחה של אלכס קורדה (שנעשתה
 בעקבות הצלחה של "ח'יז אפטטיטים של הגבי
 השמי"). בעורת צוות שחקנים מובהך ואתרי
 הסרט מפארם. עוקב הבמאי הבריטי-הונגרי
 אחר פעליו של המאהב הספרדי המפורסם, בן
 המאה ה-17 (90 דקות). אנגלית ללא תרגום).

21.30 שומר הירות (בריה"מ 1975) (2)

DERSU UZALA

Akira Kurosawa

במא: אקירה קורוסאו
 במאיצים קולנועיים אחרים מציל קורוסאו לומר
 את מה שאמור בסרטיו האחרים. התסריט נכתב עפ"י
 יומני של קצין רוסי, ולאידמייר ארנסטיב, מי שהיה
 אחראי על מיפוי הטויגה של סיסיפריה. קורוסאו
 מגיש בין שני עולם שונים זה מזה, מזרח ומערב:
 בין איש המשחת הרוסי לבני מדיניו חזק, אדם
 שאינו מנסה להאבק נגד הטבע אלא כי עימיו
 בהשלמה. הסרט, שайлומו מעולים, עובד על הצופה
 בשני מישורים - מה שנראה על המסך והתחדשה
 הסמויה מעבר לתמונה (141 דקות).

עם סיום שעון הקץ,

חוויות החקננות לשעות הרגליות.

لتשומתיכם.

10/12 יום ראשון - ערבות יום כיפור

13/10 יום שני

20.30 הין זמנים באמריקה (ארה"ב 1984)
 ONCE UPON A TIME IN AMERICA (2)

19.00 לורל והארדי והעלמה השוועצ'רית
(ארה"ב 1938) (4)

SWISS MISS

John G. Blystone
במאי: ג'ין ג'. בליסטון
שחקנים: סטן לורל, אליבר הארדี้

לורל והארדי הם הפעם מוכרי מלכודות עכברים באלופים השוועצ'רים. שחנקנית מקרומית מנסה לעורר את קנאת בעלה ומחרוזת אהבתם. העלילה מלאה ספיחים המאפשרים לצמד להיפיל את כישורייהם הקומיים (73 דקות. אונליין, ללא תרגום).

21.30 בז'גוריון נגד נאצ'r (ארה"ב 1955)

מהר ימלאו מאה שנה להולדתו של חז'ז'גוריון, ראש הממשלה הראשון של מדינת ישראל. הסינמטק יקרין סדרה של סרטים שנעשו על בז'גוריון והם יוקרכו במהלך השנה השוכרת ע"ז מועד החיבור וחתוכות כ"שנת בז'גוריון".

הסרט שיוקרכו הערב, "בז'גוריון נגד נאצ'r", הוא השם העברי שנבחר למכונית תלוייזיה אמריקנית שנעשתה בשנות החמישים כדי לתרגם את ס.בי.אס. וולמה בישראל ובמצרים. הסרט כולל ראיונות עם איש צייר מרכזים בישראל ובמצרים ועם אנשי ברוחם. הסרט הוא פרק בסדרת הטלוויזיה של אד מورو "אדם לאדם". אד מоро היה מראיין טלוויזיוני נודע, בעל יכולת מילולית נדירה ווצרת הגשה מיוחדת בימנה. שיצר סטנדרטים חדשניים בטלוויזיה האמריקנית. בסרט והמשתפים בז'גוריון, נאצ'r, דיוון, עוזר ויצמן, עורך אלהראם, שר ההגנה המצרי וראש החוץ של האו"ם בישראל.

16/10 יומן חמישי

20.30 נערת הפתיון – סרט יווני, בשיתוף
עם האגדודה לדיידות ישראל-יוון.

18/10 מוצאי שבת

19.15 אירמה לה דוס (ארה"ב 1963)
IRMA LA DOUCE

במאי: בילי וילדר
שחקנים: ג'יק למון, שירלי מקליין, הרשל ברברדי

קומדייה רומנטית מתבלת בציגיות וילדראית טיפרנית, שהיא עיבוד למוחומר "אירמה לה דוס" של אלכסנדר ברטרט. בילי וילדר החליט לוותר על מרגוט מונו, המתבגר בפס'הקלול של הסרט, והוא סייר אהבה בין אירמה, הפרוצה הפרואית בעלת לבתהוב, לבין סופורה התקנאית, נסטור, שוטר, שודמי בדים. הקרן מיחודה לרגל ביקורו בארץ של ג'יק למון (147 דקות).

21.45 השחר (ישראל 1986) (2)
DAWN M. Janco

במאי: מיקילוש יאנצ'ז
שחקנים: מיקילוש יאנצ'ז, פיליפ לאוטריך

ארץישראל המגדטורית שלאוחר מלחה"ע השניה.ليلת, שני אבושים ממתינים לשחר ולמוות. האחד – קצין ברייטי שברי והשני – אלישע,لوحם מחתרת ישראל, אשר הותל עלייו לרצוח את הקצין הבריטי

במאי: סרג'יו ליאונה
Շחקנים: רוברט דה-נירו, ג'יימס וודס
סיפורם של שני גנוגטים יהודים מנירוויה נפרש לאויר חמיישים שנה: החל בשנות העשרים הראשונות, דרך תקופה היישוב, מעשי הנקס האכזריים של הכנסייה בשרות השלושים ועד לשלהי שנות השישים. ברוחחבייד ובבמדי ענק מעלה ליאונה סיפור גורמים היכולים להריכיב אՓום מסוגנן ממרתק, גדול מן-החיים, כמו זה שלפנינו (218 דקות. אונליין, תרגום לעברית ולצרפתי). קריטיסי הכנסייה לסרט זה – במחair מיוחד).

14/10 יומן שלישי

17.00 הסיה המעופף (בריה"מ 1961) (2)
THE HUMPBACKED HORSE

במאי: אלכסנדר ראדונסקי
Alexander Radunsky
గירסה צבעונית לאגדת-העם המפוארת, חלקה אונימציה וחלקה בהשתפות חברי להקת הבולשי בלט. הספר עוקב אחר עלילתו של נער המוצא טיח פלאי שמכוכן לנבד לו את כישוריו העל-טבעיים (85 דקות. תרגום לעברית).

19.00 הידך הגדיא (ישראל 1986) (3)

במאי: שמעון דותן
שחקנים: טודג'ל קורטין, רמי דגון, מכרם חורי, דני מוג'ה
"הידך הגדיא", על-פי ספרו של דוד גוטמן, מצגת מציאות ישראלית עצשוית כואתת וקשה. זהו סיפור של שלושה: קצמן המפקד, שהלם על מימיש צבאי וגאר איר מבצע מידניות קשה נגד תושבי הגדה; אורי לניאזו הרוקטור, שהליק את התלים עם קצמו – וחלמי הערבי, בן המאהים, שראה ערבים, טורקים וירדנים בעבר. השלושה נפגשים על רקע פעילות חבלנית, בה נהרגו בנזק

עם סיום שעון הקיז,
הוורות ההורגות לשעות הרגילה.
לחשותם לבכם.

21/10 יום שלישי

17.00 שבע כלות לשבעה אחים (2)

SEVEN BRIDES FOR SEVEN BROTHERS

במאי: Stanley Donen

שחקנים: הוווארד קילג'ין פאול, ראמס טאמבלין

מערבות מוסיקלי משולב בשירים, ריקודים וארקובי-טיקת. המהומה גירסת מודרנית לסיפור המיתולוגי על חתיפת הסכיניות. סיפורם של שבעה אחים, התרופים נעורות בירך ומובללים אותן להחותם המבוקשת בהרים (102 דקות).

19.00 אהבה אחריהצרים (ארה"ב)

(4) (1957)

LOVE IN THE AFTERNOON

Billy Wilder

בilly ווילדר

שחקנים: גרי קופר, אודרי הפבורן, מורייס שבלייה

איש עסקים עשיר שכור לבש פרטี้ לעקב אחר אשתו. כאשר מאשר הבלה את עבדת בוגדנותה של האשה, שכור הבעל המרומה רוץ שיחסל את המאהב. בעקבות חיטוט בתיקים בהם מתפל אביה, מתהכמת בתו של הבלה בקורס המרידע ומהירה אותו מפני המזימה. הוא מאמין שהוא מוקדם מן הדמות החדש בחיו המסתורן לנצח או מי היא האשה המסתורנית המכונה לפגוש אורתו רק לאחריהצרים. קומדיית סקס רמנתית המזויה רה את בilly ווילדר אל הרטטים שכחוב בשנות השלוישים עברו ארנסט לוביטש. גם "אהבה אחריהצרים" הוא סרט בעל דיאלוגים קלילים ושוננים, ציני, לא מושרי ובושא את המאפיינים של מה שמכונה "המגע של לוביטש" - מערבים בין ציונות רפואי לסתימנטליות רכה (126 דקות. אנגלית, ללא תרגום).

21.30 חוזה השרטט (בריטניה 1982) (2)

THE DRAUGHTSMAN'S CONTRACT

במאי: Peter Greenaway

שחקנים: אנטוני היגנס, זאנט סומון

"חוזה השרטט" הוא סרטו המסתורי הראשון של גריינאווי, שנגה לו שם קודם לכוכבי אורהנגרדי. ציריך, בז המאה ה-17, מוכר במחור גבואה את שירותו למשפחחת אצולה. גריינאווי מתעד בדיוקנות את התקופה, את המלבושים המנוגדים ואת סגנון החיים הריקני. הוא מעלה את המאבק העתיק בין אמננות למציאות. הציגו של איבגנו מפרש - הוא מעתק את המיצאות כמות שהיא. בכל הציגורים מופיעים רמיומים המצטרפים יחד לחידת רצח. גריינאווי המרכזיט מדגש את ההבדלים בין הציגו הקתולי הפשוט לבין האリストוקרטיה האנגליקנית המוגונדרת (108 דקות. תרגום לעברית ולצרפתי).

22/10 יום רביעי

19.00 גשר צד מאוד (ישראל 1985) (3)

במאי: גסים דיין

שחקנים: אהרון איפלה, סלוה בקארה-חזר, מכרם

חוורי, טוניגל קורטיז

הרטט מבוסס על סיפור קצר של חיים חפר,

כתגמול על רצח אסיר יהודי. אלישע הרא ניצול שואה, שעבר את התופת והגיע ארצה עם חלום ורוד של מולדת. במצוות עליו היה רוחם אדם בدم קר. זהוليلת של מגוליקים ותירותם בין צד מצפוני לבין צו המחרת, כאשר שייא הסרט בעימות בין הנער המפוחד לבני הקצין קר המזוג. "השחר" הוא מסע לימיינשטיין אל נפש האדם (הקרנתה טרום-בכורה - 94 דקות).

19/10 יום ראשון

19.00 שירת הודו (צרפת 1975) (2)

INDIA SONG

במאי: מרגריט דיראנס M. Duras
שחקנים: דלפין סרג, מישל לונסדייל, מטייה קאייר

סרטה המוזר ויוצא הדופן לאח ורעד בתعشית הקולנוע עד לזמןנו. הסרט חוקר את החיים בין המתונה לקול והקשר המשנה בין השנים (120 דקות. צרפתית, תרגום לאנגלית).

20/10 יום שני

19.00 פימפרלן האדום (בריטניה 1934) (4)

THE SCARLET PIMPERNEL

במאי: הארולד אינג Harold Young

שחקנים: לסל הוארד, מרל אוברון, רימונד מאסי איש-חברה בריטי מתגלה כהרטפקן נועז, היוצא להצליל איסטווקרים חפט מפשע, בחודשים הסוער ריטם הרשוגנים של המהפהכה הצרפתי. סרט בריטי קלסי, המגולל סיפור הרפקאות מבריק וסוחף, בעיררת לא-אמנות היסטוריים (98 דקות).

21.30 ג'יגולו אמריקני (ארה"ב 1980) (2)

AMERICAN GIGOLO

במאי: פול שדרר Paul Schrader

שחקנים: ריצ'ארד גיר, לורן האטון, נינה ואן פאלאנגדט

העצה אל המתරחש ברגעו של ג'יגולו אמריקני מצלחת, אדם שאינו מצליח לסייע קשר נשפי עם נשים ומגעו היחידי עם בנות המין הוא תמורת של שדרר ברוב תס开口ת היא החטא. עיסוקו העיקרי של רוכר ברסון הוא בונה את דמות הג'יגולו ע"פ "הכיס", וגם כאן עיסוקו של הגיבור הוא מצב אכזיסטנציאלי (117 דקות).

19.00 שיר אשיר בגשם (ארה"ב 1952) (2)
SINGIN' IN THE RAIN
 במאים: ג'ין קלי, סטנלי דונן
 שחנים: ג'ין קלי, דבי ריג'ינולדס, דונלד אוקנר
 מילאード מיטשל

שנים מוככבי הקולנוע האילם. עומדים להופיע בסרטים המדבר האשון. השלט מתגלה למפלת בגלגול של בכבתה ומפקי הסרט להפוך אותו לסתות מוטיקלי שברקע קולו של בכבתה העולה. זהו ללא ספק אחד מפוקחי המיווה尔斯 של כל הזמנים. לאיות הסרט מופק הרקע של שנות ה-20 המטורפות והאטטרACTIVE על הוליווד שולחנית הסרט המדובר, כמו גם ה-"גאגים" הוויאו-אליטיים, והמלחולים (102 דקות).

21.30 BAR 51 (3) (3) (נשראל 1986)
Amos Gutfman
 במאים: עמוס גוטמן
 שחנים: גוליאטן מרן, סמדר קאנטה-קי, עדיה

לבין כיעורו, בין ביטויים טרגיים לבין השתקפות האירוגנית. סיפור אהבה רומנטית ופושט העומד בצד ולאור סביבה תל אביבית לילית, צבעונית וגוזלה מן החיים (95 דקות. עברית, ללא תרגום).

27/10 יומן שני

19.00 פימפרNEL סמית (בריטניה 1941)
PIMPERNEL SMITH
 (4)
 במאים: לסלி הווارد
 שחנים: לסלி הווارد, מריה מוריס, פרנסיס סאליבן

פרופסור לארכיאולוגיה אנגלי יזא, לאירועי הנחרבות בממלכת העולם השנייה כדי להציג פלטפורם. שמונה שנים אחריו עזיר העיבור המקורני. בשנות השיא של המלחמה היה לסללי הווارد גירסת עדכנית ל"פימפרNEL האדום" (ראה 20/10) (121 דקות. אנגלית, ללא תרגום).

21.15 שער החופש (ארה"ב 1980) (2)
HEAVEN'S GATE
 במאים: מיקל צימינו
 שחנים: קריסטופר פורסון, איזבל הופר, ג'ין הארט, קריסטופר ווקן

זה הסרט שהביא את חורתה "וונדייד ארטיסט" אל ספר פשיטתרגל. אישם במחיצת השגיה של המאה

סיפורה של אַתְּהָפֵת מב怯 ממכב. ואשנוֹבִין ע"ד יהודי ממוצא מזרחני, לפ"ז אלמנה-מקומית ערבית-נוצרית, ששמה הוחנה נפצעה עם המשפחות המייסירות בגדרה. האבם התאושה של השניות מציהה רגשי ועם נקם משפט אידח' המתרס. ולאחר רדייפת משני הצדדים - מסתננת בפרידה על גשר אל-ביב.

21.30 גאליפולי (אוסטרליה 1981) (2)
GALLIPOLI

במאים: פיטר ויר
 שחנים: מל גיבסון, מארק לי, ביל האנטר פרק אחד מתור גל אוסטרלי שלם, המתפל בתהlik שהרורה של אוסטרליה מן החיבור של בריטניה. הסרט מחולק לשש פרקים. בראשו מתארת הכרותם ודידותם של שנינו אצנים בעלי מוצץ ואופי שונה. בפרק השני - המשך יידותם בכנים אסומיונים במצרי והישלי מתאר את הקרב המיתר והאבל מראש על שליטה למצרי הדרדגלים במלחת העולם הראשונה ואת הקרבתם של אלפי אוסטרלים בקשר לתותמי הטורקים (110 דקות).

25/10 מוצאי-שבת

19.30 לרקוד עם זר (ארה"ב 1985)
DANCE WITH A STRANGER

במאים: מייק ניאול
 שחנים: מירגדה ריצ'רדסון, רופרט אורת, איין הולם

רות אלים, מהחתם במרודון ליליה, גרשווה, אם לשניהם, הועצה לחזור בשנות 1955 בבריטניה, לאחר שהרגה את מאהבה הצער ממנה - צייר, יפה, הפכף, פרונק, מטופך, מטופך ואלים, בן למשפחה מוזה העמד הגבורה. הפרשה הסועירה את בריטניה השמרנית והנכבה כבר את הגירסה הקולוניאלית השניה. ג'יאול רקמת חיים סבוכה, סימבolicitית והרסנית בין בני זוג אטורוטים. הופעת כורחה בירושימה של מירגדה ריצ'רדסון (שחקנית תיאטרון), אשר בתה את דמותה של רות אליס על קשת ניואנסים. אליס עוברת מטמורפוזה מדמותיפה פהפייה, בלונדינית, קרייה ווורהרת, לאשה עצובנית, מכורכת פנים (102 דקות).

21.30 התמים והקדושים (ספרד 1984)
LOS SANTOS INOCENTES (2)

במאים: מריו קאמוס
 שחנים: תואן סאוון, פרנסיסקו ראל, אלפרדו לנדה

טייר הווייתה, תרבותה, אורח חייה ולבטיה של משפחת איכרים, המצוריה בשליטה של בעל חווה עשיר בספרד, וublisher את אדמותיו. אנשים פשויטי יום אלו, אשר נולדו למועד חברתי חסר סיבי, נתונם בידיהם של בעלי האדמות והשולטים בהם דרך בעלות על הרכוש. מותר ניסיון נושא לאצת ממעגל העוני והברחות אליו ניזנו מזוה דורות, נוקטנים אבשים אלו בפעולה אלימה וחיריגת (105 דקות).

מymi הזוועה האוטומטית. גיבור הסרט הוא גער בן 9, המשק בשפר הנחה עם חבר בזיגלו. יומ אוחד מגליה הנער, כי אמו של החבר היא יאנינה על ספרינה העוגנת בננה. למחורת הגילוי נעלמת הספרינה ועימה גם החבר. זהה דראמה נגעת לב, אונושית וימה (105 דקות).

29/10 יום רביעי

ה-15, יוצא בוגר אוניברסיטת הרווארד מערבה כדי לעוזר למחרים המזרחה אירופיים במדינת יומינג. הוא עד להכנית רציחתם של כמה עשרות מהגרים, מהווים איטם על מגדי, הבקר העשירים. צימבו מגסה עציר את אמריקה והמיתוסים שלב בשיא כיעורם ומשרטט את האמת על גבורת הכנסה של המערב הפך (149 דקות). ברטיסי הכנסה לסרט זה - במחיר מיוחד).

28/10 יום שלישי

17.00 קרנף מכובך אחר (דנמרק 1982) (2)
OTTO IS A RHINO

במאי: רומלה האמריך Rumle Hammerich
סיפור מלודרמי על דמות מיסטורית המסתתרת מתחזה לבניין האופרה בפריס ומאיימת על שלומה של הזמרת הראשית. גירושה ראשונה מתוך שלוש שנעו עלי-פיו אותו נושא.

21.30 סילברדו (ארה"ב 1985) (2)

SILVERADO

במאי: לורנס Kasdan
שחקנים: קוין קלין, ג'ון סקוט, רוזנה ארקט
לורנס Kasdan ("החברים של אלקס"), בהציגו לערובנו, יצר מערכו עלי-פיו מיטב המסורת עם מרכיבים מודרניים. ארבעה אקדחים מחשבי הפטם קאות נפחים בדרן מקרה וויצאים מהלום למען הצדק בעיריה סילברדו, שכבה, השורף המושחת מבשל מתייחסים ישירות מאדמתיהם (133 דקות). ברטיסי הכנסה לסרט זה - במחיר מיוחד).

19.00 מפי הוסום (בריטניה 1958) (4)
THE HORSE'S MOUTH

במאי: רונאלד נים Ronald Neame
שחקנים: אלק גינס, קייל, רנה יוסטן גאל גימסון הוא צייר אובייסיבי ואקנטרי המכון לушונות כלכלי אומנותו הרט מברוסט על ספרו הקלאסי של הסופר האנגלי-אירי ג'יימס קורי שראה אור לאחרונה בהוצאה "כתר" (93 דקות. אנגלית, לא תרגום).

21.30 נهر הבוץ (יפאן 1980) (2)
MUDDY RIVER

במאי: קויהי אוגורי Kohei Oguri
שחקנים: טקההירו טאמורה, ניבוטאקה אסחה
סרט על אנשים פשוטים החיים בעיר נهر, עיר אוסקה, בתקופה בה מנסה יפן לשיקם את עצמה

לתשומת לב החברים:
لسרטים שארכם מעל 120 דקות –
מחיר מיוחד לחבר: 4 ש"ח;
לשאיבו חבר: 5.50 ש"ח.

מבצע לחברי הסינמטק בשיתוף עם הוצאת "כתר"

3 ספרי קולגנו חדשים:

1. הקולגנו של ג'וזף לוסי
2. הקולגנו של אלן רנה
3. הקולגנו של לואיס בוניואל

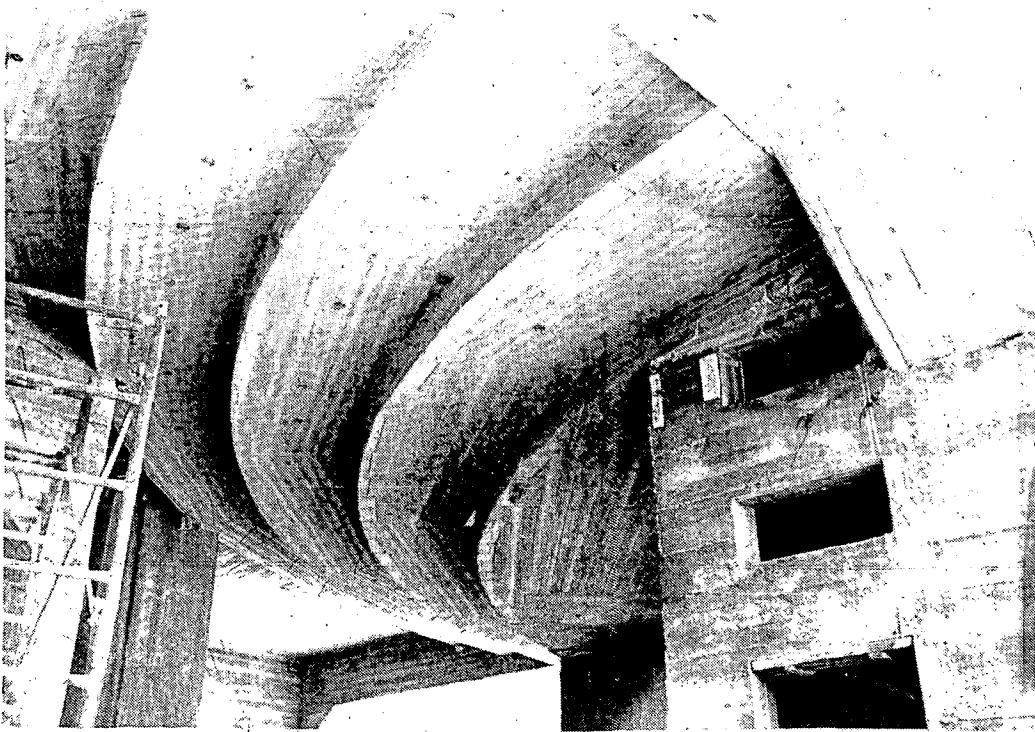
שלושת הספרים במחיר 31 ש"ח (במקום 45 ש"ח)

**נותרו סטיםבודדים למכירה.
כל הקודם זוכה.**

מה חדש במרכז הקולנוע, סינמטק ת"א

מבט כללי: מצד שמאל - רצפת האולם הקטן; מימין - הכנסות לאולם הגדל.

אולם הכנסייה. מימין - הקופפה; במקורה נראה שיפוע האולם.

הערות:

1. אין הסרטים אחראי למצב הכספי ולאורכם של הסרטים. (אורכם של הסרטים שמצוין בתכנית הוא אורכם המקורי בלבד).
2. שניים בתכנית אפשריים. נא לעקוב אחריו. הפרטמים בעומנות וארולם הכספי לשינמטק.
3. כל הסרטים מלאוים בתרגום לעברית, אלא אם כן מצויין אחרת בתכנית.
4. הקופה נפתחת שעה לפני תחילת ההקרנה.
5. עד עשריםDKORTה לפני תחילת כל הקרנה - מכירה לחברי הסינמטק בלבד. (אלה שאינט חברים יוכלו להתחייב לרוכש כרטיסים רק לאחר החבר האחרון שהגיע למקום בזמן המועד להברים).
6. רכישת כרטיסים מראש, לחברי הסינמטק בלבד - במשרד הסינמטק, בגין כניסה תל אביב קומה 11 חדר 1157 ביום ג' ד' ב'ין השעות 9.00-13.00 וmdi ערב בקופה הסינמטק.
7. חברי הסינמטק לא יכולים לרוכש קופות יותר מ-2 כרטיסים בפעם אחת.

لتשומת לב החברים:

לסרטים שאורכם מעל 120 דקות –
מחיר מיוחד לחבר: 4 ש"ח;
לשאינו חבר: 5.50 ש"ח.

לחיילים, נוער וסטודנטים – 15 ש"ח
מנוי זוגי – 30 ש"ח

לכבוד

הסינמטק הישראלי,

ת.ד. 23070.

תל אביב 61203

אבוקש לצרף אותו מחבר בסינמטק תל אביב / הנני
חדש בזה את החברות בסינמטק.

שם
כתובת
טלפון
טלפון
עיסוק

נא לצרף תמונה פספורט / בלי תמונה לא תתקבל
ההרשמה.

נא לצרף ברישום החבר היישן.

ליידי לי, פיטר בויל ופרדריק פורסט ב"האמת"

בית הספר לאמנויות הקולנוע

The Tel-Aviv Film Art School.

מודיע על פתיחת הרשמה לעונת הלימודים

תשמ"ז 87/86 במקצועות הבאים:

ונוסך על הכל — המחר הוא גם זול

אוקטובר 86

COMPUTER GRAPHICS AND ANIMATION

עקרונות המעליה, הכרת הצד תרגול מעשי, שיטות העבודה לויידיאו ולפילם.

2. צילום קולנוע פilm 16 מ"מ

צילומים פילם 16 מ' למ. לקולנוע.

3. סדנת סרטים — יידאו

TOTAL MOVIE MAKER—VIDEO

הפקה ביום צילום וריכוח של סרטו עלייה לקולנוע וטליזיה בטכניית הוידאו.
עבדות גמר הפקת סרט עלייתי בקבוצה.

4. ערך תסריטים יידאו ופעמוני יידאו — ערך פילם

VIDEO EDITING AND SPECIAL EFFECTS

עקרונות הערכה. תפעול חדר ערך אלקטרוני. מבוא לפעמוני וידאו.

5. תסריטאות לסרטים עלילה ותעודה

SCRIPT WRITING

סדרה מעשית הכוללת תאוריה וטכנייה מפורטת של שלב אחריו שלב
בכתיבת תסריט מתקצר לתר斯יט צלמים מלא.

6. הפקה לקולנוע וטליזיה

FILM AND T.V. PRODUCTION

תכנון תקציבים ותפעול כמות הסרטה. שבירות תסריט והכרת תהליכי ההפקה.

7. איפור לקולנוע וטליזיה

FILM AND T.V. MAKEUP

קורס יסודי כולל שערורי העשרה בתחוםי הסרטה.

8. יסודות השפה הfilמאית

FILM LANGUAGE PRINCIPLES

תולדות הקולנוע, ניתוח סגנונות מראטיב הראיינו עד ימינו,

הקרנות סרטים קלאסיים מכל התקופות.

9. משחק

ACTORS STUDIO

משחק תנעה, ניתוח מחוזה, תרגול לפני מסרטות ויידאו. תיאטרון קולנוע וטליזיה.

10. ציור ורישום בטכניות עתיקות

(מאות 17 ו-18)

11. וידיאו-קליפ
בימי והפקת וידיאו — קליפ

צוות המורים: דוד גרינברג, זיגו אודוטאי, דוד בן שיעורית, חורחה גורבי, דינה אדראל, יורם לויישטיין, דנה סול,

אמנון שלומון, חיים שרוי, מירק רוחנברג,

צוות מורים אקדמי. יחס אישי לכל תלמידי. תעודה נמר למסיימים. עורה למציאות עצה.

משתתפי הקורסים יכולים להשתתף בשערוי העשרה בתוכומי התצלומים הציר ותולדות האמנויות.

קבלה קהל.

יום ראשון עד חמישי בין 11:00 ל-13:00,
16:00-18:00.

טלפון יישורין למנהל בית"ס דוד גרינברג 03/233493

03/248340

מתuition הלימודים אוקטובר 86

פרטים והרשמה:

משרד "בית הספר לאמנויות הקולנוע".

רחוב איינן נבויל 101 דלעת 3 תל אביב.

ב不肯ס פרוספקט מלא ונשלח לך בושאר.

אורדט בסייעתכם

מסע ארוון אל הנור האמונה. ישו חירשווין בקיירבנו, שהרי אם הוא לא קיים היום, לא ייחבנו יותר ניסים בעולם, ובל' ניסים אין אמונה. מכאן: ישו חי בקיירבנו. להטוטנות רתית, סתוםה בחלקה לחילזונים ממוצא יהודי, עומדת במרבוזו של "אורדט". סתו הנחדר של קרל תיאודור דרייר, שנשלף בעת מגנוזמי היישראליים.

האר והחושר

מאור שנייצ'ר

"אורודט" (המללה)

במאין:	קהל תיאודור דרייר
תשריט:	הניגר בונרטסן
ציילום:	פול-שראברק
מוסיקה:	פרבן לרודולף ראיי (יונהנס), הגריק מלברג (מורטון ברוגן), אמיל האס קריסטיאנSEN (מייבאך), סיי בריטיאנטSEN (אנדרס), בריגיטה פרדשטייגל (איינגר), איינגר פורדשטייגל (פטר החאייט), גרדנה נילSEN (אן), אובה רוד (הכומר), הנרי סקיייר (הרופא).
דגםוק:	1945
డוקומט:	124

שׁוֹ אָמַרְתִּי: "אֲנִי הָוֹ אַהֲוָ, אֶלָּא
שְׁחַוּשֵׁר לֹא יְדַעַּ עַל כֶּרֶדְיִין". אֶלָּא
בְּדִיקָה יְשֻׁוּ הָוֹ שָׁוּמָר אֶת הַדְּבָרִים
הַפִּיטִים הָאֶלְהָ בָּאַוְרְדְטָן. לְמַעַשָּׂה מַוְרָעָה עַל
בְּשָׁמוֹ אֶחָד יוֹהָנֵס, פָּרָח בְּמָכוֹר שְׁבַתְּלָעָה עַל
דָּעַתוֹ, וְהָוָא מַתְּרוֹצֵץ בְּחַצְרוֹת אַבְיוֹ, מַתְּחוֹזָה
לְאִישׁ מַנְצָרָת, תָּוֹר שְׁהָוָא מַרְכָּבָה בְּדִיקָלָוָה שְׁל
הַבְּשָׁוֹרָה הַרְבִּיעִית בְּגַנְצָרוֹת - חִזּוֹן יוֹחָנֵן -
שְׁקוֹרְיוֹה בְּלִוּזִית הַיְוָהָנֵס פְּסִיּוֹן, וְעַל שְׁמָה
קְרֹוי גַּם הָוָא עַצְמָוָה.

כָּכָל, מַתְּקִימָת בְּכָל גִּיבּוֹרִי "אוֹרְדְטָן" האַחֲרִ
דוֹת שְׁלַהְיָה וְהַחֲוָשָׁר, עַלְיהָ מַדְבָּר אֶתְוָה
יוֹהָנֵס בְּשָׁם הַנוֹּצְרִי. כָּלָם מַגְדָּלוֹרִים מַגְנְצָרוֹת
בְּאֶפְיִילָת הָעוֹלָם, מִפְצִיכִים אֶמְתָה וּמְוֹסָר. בּוֹזִימָנִית
נַחֲשָׁדִים הַכָּל, עַלְיִדי יְרִיבִים לְדִעה, כְּמַאֲחִזָּה

עלבים ומעוותי הבשורה הנוצרית. חילוני
שְׁמוֹצָאוֹ מִהְיָה דָוִת וּמִתְּיִמְרָד לְהַגִּישׁ פְּרִשְׁנָה
רְצִינִית עַל "אוֹרְדְטָן", לְשָׁרֶלֶטֶן יְיִחְשָׁב. דָוָה
הַדָּבָר לִיצְיָה שְׁדָנָה בְּנִינוֹאָנִיסִים הַהְלָכָתִים
הַדְּקִיקִים שְׁמְפְּרִילִידִים בּין הַלְּלִיטָאים שְׁלַהְיָה
שְׁרָ', לְבִין הַגּוֹתָם שְׁלַהְיָה חִסְדִּים מַחְצָרוֹ שְׁלַהְיָה
הַאֲדָמוֹרָ מגּוֹר, וּבְסְכָסָר שְׁנָפָל בֵּין שְׁנִי אֱלֹהָה
וּבֵין הַחֲבָ"דְנִיקִים שְׁלַהְיָה הַלְּוָבְּבִיצָעָר. פְּרִשְׁנָ שְׁמוֹר
אָאוֹ מוֹסָלְמִי, לֹא יְצַלְּחָה לְהַבָּהָר לְקַהְלָ קָוָרָאוֹ
אֶת מִירְבָּה הַסּוֹגִיָּה שְׁלַהְיָה יְצִירָה הַיְפּוֹתָטִית שְׁבָאָתָה.

בָּעָצָם, גַּם לֹא פְּרִשְׁנָ חִילּוֹנִי שְׁמוֹצָאוֹ בְּיִהְוֹdot
וּבְכָל זֹאת, יָעַרְקָה לְהַלְּן דִּיוֹן (מְסֻוִּים בַּלְּבָד)
עַל עֲרָכִים שְׁוֹנוֹנִים שְׁמְבוֹטָאים בְּיִצְרָתוֹ הַסְּטוֹמָה
שְׁלַקְרָל גִּיאָוָדוֹר דְּרִיְיר - "אוֹרְדְטָן" - שְׁפִירָוּשָׁה
הַמִּילּוּלִי הָוָא "הַמְּלָה". בְּלֹמָר, הַכּוֹנוֹה הַיָּא
כִּאן לְאָוטָוָסִים שְׁמִינִין שְׁצִוְּרִיךְ לְהַגִּיעַ מְמֻרְומִים, כְּדִי
לְאַשְׁר אַתְּ דָבָר קִיּוּםִים שְׁלַהְיָה גַּם בְּעוֹלָמָנוֹ
הַמּוֹדְרָנִי, וּבְהַכְּרָחָה לְאַשְׁר אַתְּ קִיּוּםִים יְשָׁוֹ, וּמְכָאָן
גַּם לְקִיּוּםִוָּה הַכְּרָחָה שְׁלַהְיָה הַאֲלָל.

שְׁנִי צִירִים לְ"אוֹרְדְטָן". הַאַחֲד הָוָא כְּאָמָר
אָוֹתוֹ הַדִּין בְּאַחֲדּוֹת הַאֲוָרָ וְהַחֲוָשָׁר, שְׁוֹרְשָׁיו
מְצֻוִּים בְּקַבְּיעָתוֹ הַמְּצֻוֹתָתָה שְׁלַהְיָה יְשָׁוֹ, שְׁמָמוֹקָתָה
בְּרָאֵשׁ הַמְּאָמָר הַזָּהָה. גַּם הַצִּיר הַאָחָר מְצֻוֵּי
בְּאֶותָה הַצִּיטָּה, וְהַכּוֹנוֹה הַיָּא לְעַצְם הַיְדִיעָה.
מַתִּי יְצִהָר עַל עַצְמוֹ הַיְיחִיד שְׁהָוָא יְדַעַּ, שְׁעַצְם
הַיְדִיעָה עַל הַמְּהֹוֹת הַאֱלֹהִית וּעַל סִבְתַּה הַסִּכְוָת
מְצֻוִּיה בְּאַמְתָחָתוֹ. סְבִיב יִדְעָתָה הַיְדִיעָה נָעָרָה
הַתְּרוֹצְצָתָה הַעֲלִילִתִית בָּאַוְרְדְטָן", הַתְּרוֹצְצָתָה
שְׁעַירָה הָוָא הַתְּנַגְּשָׁוֹת בֵּין בָּעֵל אַמְנוֹנָה

שְׁוֹנוֹנִים, לְוַהְתִּים כָּל אֶחָד כְּאָמְנוֹנוֹ שְׁלַהְיָה.
קוֹדָם כָּל, הָאָב. זָהָוּ מוֹרָטָן בְּוּרָגָן בְּעַל
הַאֲחֹזָה, לְוֹתְרָנִי מַאֲמִין אַדוֹק, שְׁחוּמוֹת מְסֻוִּי
מוֹת שְׁלַהְיָה סְפָק מַתְּגַבּוֹת בְּיַנְוָה וּבֵין הַאַמְנוֹנָה.
הַסְּפָק מַתְּגַבּוֹ לְנוֹצָרִים מַאֲמִין זֹה בְּעַיְרָה שְׁל
הַעֲדָרָם שְׁלַהְיָה גַּנִּים מַהְעוֹלָם בְּוֹ הָאָחָזָה,
עוֹלָמָה שְׁלַהְיָה הַעֲשָׂרִים. מוֹל בְּעַל הַאֲחֹזָה
מַתִּיזְבָּה פֶּטֶר הַחִיטִיט, פּוֹנְדְמַנְטָלִיסְטָ פּוֹרְטָסְטָן
טִירִי יְשָׁוּ מִישָׁוּ, לֹא תָר אֶת הַנְּסָ מְשׁוּם שְׁעַצְם
יְוֹתָר יְשָׁוּ מִישָׁוּ, לֹא תָר אֶת הַנְּסָ מְשׁוּם שְׁעַצְם

קִיְוָנוֹן עַל אַדְמוֹת, הָוָא נְסָשְׁלָ בְּרִיאָה.
עַד מַאֲמִינִים בָּאַוְרְדְטָן": חִכּוֹמָה שְׁלַהְיָה
לָהּ, מַקְבָּל מַשְׁכָּרָה מַהֲכָנָה כָּדִי לְבָטָא
שְׁאַבְלָנוֹתָה שְׁלַהְיָה דָת; הַרוֹפָא, מַאֲמִין גְּדוֹלָה בְּמַדְעָ,
וְלֹא בְּיִשּׁוּ וּבְנִיסִים שְׁלַהְיָה; מִיכָּאֵל בְּוּרָגָן, בְּנוֹ
בְּכָרוֹו שְׁלַהְיָה מוֹרָטָן בְּעַל הַאֲחֹזָה, אַתְּאִיסְט
מוֹחָלָט, לְאַמְמָאִין בְּרָמָה שְׁלַהְיָה שְׁאַמְנוֹנוֹ
יְשָׁנוֹ גַּם בְּנָקְנָן, אַנְדָרָס שְׁמוֹ, שְׁאַמְנוֹנוֹ
תְּמִימָה לְמִדי, כְּלִילָה מְאוֹד, וְהָוָא חַפֵּץ לְאַחֲדָה
בְּכָרִיתָ נִישְׁוָאִין עַם אָן, בְּתוֹ שְׁלַהְיָה פֶּטֶר הַחִיטִיט,
שְׁבָמְשָׁפְחָה מַשְׁתּוֹלָתָה הַזְּוֹרָה בְּתַשְׁוֹבָה עַד
זֹרָא.
גַּם יְלָדָה קְטָנָה יְשָׁנָה, וְאַמְנוֹנָה זָכה וּרְאֹשוֹ

כ

בית, ממש כמו אבות הכנסייה הנוצרית. היא למשל מאמינה שהדוד שלה, יוחנן המשוגע, אחיהם של מיכאל ואנדรส, אכן יודע את המלאה המסויימת ההייא, ובqrstuvwxyz הדיעיה שלו הוא יכול לחייב לחקים מחדים את אינגר, אמה של הילדה, אשתו של מיכאל הקופר, שמתה בעת לידת תינוקה השליishi.

לא פעם אמרו על קREL תיאודור דרייר שהוא קאפקא של הקולנוע. ואין פלא. על קאפקא אמרו שהוא קירקוגר של הספרות, וקirkוגר הדני הוא בוודאי אחד המשפיעים העומקים ביותר על דרייר ועל "אורדט" שלו, מה גם שבעלילת הרט מוסבר שיגענו של יהונס המתחזה לישו, כתהיליך טבעי שנובע מהתמכרותו להגות קירקוגר. ואם נסינו של חילוני שמצאו יהודי לפרש את "אורדט" הנוצרי, לשרטנותו ייחשב, אולי על אחת כמה וכמה יהירה זה שרטטני לפרש את רעיוןנותו של סרן קירקוגר, הוגה הדעות הדני, שתסתיימות רעיוןנותו הכתילה את מירב פרשנוי הפילוסופיה המערבית. ובכל זאת, כדי לא להזכיר את "אורדט" אף בחלים של רעיוןנות זרים, כדי לאזכור נקודה אחת או שתים מחייב ומעצם מעשה החיזירה של קירק גור. האירוע המכريع בחיו של מתיסר זה אירע באוקטובר 1841, בהיותו בן 28 שנה. קירקוגר ביטל אז את אירוסיו לרגינה אלנסן, נוטר ערירiy במאהקו עם ומול האמונה. אין שכוח שקייקוגר היה כומר לתרני, ממש כפי שיווהנס גיבורו "אורדט" עמד להפוך אליו לא התעמק יתר על המידה בקייקוגר.

התיזה של קירקוגר הייתה פשוטה לבורהה. את סיבוכיה מעט הבינו. היא גורסת, שעלייך אדם מوطלת האחריות להחים למען האמונה ולמען הגשת האושר הכללי. בעבורך זאת לא יכול שום אדם, בודאי לא כומר, להתפרש בבהירות בוויכוח שהוא מקיים עם מרטין ברגן אביו, מול גופת הדومة של אשטו. אומר האב, המאמין התמים: "אינגר איבנה כבר כאן. רוחה מצויה כעת בשמיים". על כך מшиб לו בנו האתאייסט: "אבל אני אהבתך גם את הגוף שלך". והרי שוב חזרות ונחנתה כאן הستירה הפארודוקסלית שקייקוגר דן בה – אם רוח, אז בשביל מה הבשר. אםبشر, אז זה בודאי חטא, בישוף המאמין.

דוקא אינגר המתה, בטרם מותה, השכילה להבין את הפארודוקס הזה. בשיחה שהיא מקיימת עם חותנה מרטין ברגן, שמסרב לאשר את נישואיו בנו החעריר אנדרס לבתו של פטר החיט, צפה וועלה שאלת האהבה. "האם אהבת אי פעם?" שואלה אינגר, שתמות עוד מעט, את חזקן העקשן. "בודאי", עונה לה,

הנוצריות הקודרניות דוקא במעשה חטא, במישכב גבר עם אשה, מה גם שמקור החיים הראשוני של האדם הוא הרחם, מקום קיומה ההיסטורית של ההיסטוריה, אהמתהורה של המכשפה.

ובשדברים בכישוף, דרייר הוא המלך. לא רק את "ואמפיר" ו"יום הדין" הוא עשה, אלא גם את "זפינים מימוננו של שטן" ואת "עיבובייה של זאן ד'ארק", אולי המפוזרים בסרטיו. הכישוף לפי דרייר הוא פועל יוצא מעצם עיסוקו האמנותי בנוסאים נוצריים. אם קיימת "המלחה", אם יש קוד כלשהו למעשה ניסים, הרי אין לשול מעשה כישוף. המכשף, בדרך כלל מכשפה, טוען תמיד לדייעה עצמה, לידע שmobiel לקיצור הדרך, למעשה הנס ביעידן הפוטישווי. אצל דרייר שורפים את המכשף פות בדרך כלל, אפילו שאחת מהן, זאן ד'ארק, עושה בעצם עבודה פלטיטית עברו בירת אורליאן בראשותו של שרל השבעי, יותר מעבודה דתית נגד הכנסייה. המעוניין אצל דרייר וממש פותיו הוא לעתים התפיסה הפוליטית שמצויה ייה מאחוריו שופפי המכשפות. את "יום הדין" שלו (שנת יצורו 1943), אסרו להקרנה בדנמרק שתחת הכיבוש הנאצי. הcovoshim סברו שהציגו במרם שמעליםASA על מוקד יש בה מהאה נגד השלטון הטיראני שלהם. אותן סרטים אצמו, אף לא הוקן בפלשתינה בשנות הארכאים, ומסיבות דומות. שטלונות המגדת הבריטי סברו, שיש בו מעין התקפה על שיטות הפעולה שלהם.

אם לשוב ל"אורדט", הרי שביעית הכישוף אכן כפולה. מצד אחד מצוי מתחזה לישו, מעין מכשפה מודרנית, שמתימר להקים לחיים מחדש את אינגר המתה. מצד שני מוטלת מטה אינגר, אולי משומש שחיללה שם שמיים ונכנסה להרין. בעלה, מיכאל האתאייסט, מנשך זאת בבהירות בוויכוח שהוא מקיים עם מרטין ברגן אביו, מול גופת הדومة של אשטו. אומר האב, המאמין התמים: "אינגר איבנה כבר כאן. רוחה מצויה כעת בשמיים". על כך מшиб לו בנו האתאייסט: "אבל אני אהבתך גם את הגוף שלך". והרי שוב חזרות ונחנתה כאן הستירה הפארודוקסלית שקייקוגר דן בה – אם רוח, אז בשביל מה הבשר. אםبشر, אז זה בודאי חטא, בישוף המאמין.

דוקא אינגר המתה, בטרם מותה, השכילה להבין את הפארודוקס הזה. בשיחה שהיא מקיימת עם חותנה מרטין ברגן, שמסרב לאשר את נישואיו בנו החעריר אנדרס לבתו של פטר החיט, צפה וועלה שאלת האהבה. "האם אהבת אי פעם?" שואלה אינגר, שתמות עוד מעט, את חזקן העקשן. "בודאי", עונה לה

מורטן בורגן, "לפחות תריסר פעמים". – "אם כך, לא אהבת אף פעם", מסיקה אינגר את מסקנותיה הדתיות.

"האלاهים היא האהבה", זעקה פעם אחת מגיבורתו של אינגבורג ברגמן, סקנדינבי אחר, וקרל הייאדור דרייר מוכן בחלת להציג לגישה זאת, אפילו שבעורה בשרפיטים אצלו אנשים בעודם חיים, או סתם שלוחים אותן למות ביליסורים. הקאריריה הקולנועית העקלקלת של יוצר דוגל זה, יליד 1889, מתחילה בכתיבת טריטים עוד ב-1912. עד שנת 1918 הוא הספיק לחבר עשרים ושניים טריטים, בטרם ניגש לבאים את "הנסיא", סרטו הראשון הראשוני. בין השנים 1919–1944 יצר דרייר תריסר טריטים, כולל בעלי מחוייבות לאמרי בסגנון סאגוני, כולם בעלי מחוייבות לאמרינה הנוצרית. אחד מהם, "אהבו איש רעהו" (1921), עסק בשושני האנטישמיות והכיה תמנונות של יהודים על המוקד בשם קידוש השם. לאחר הסרתת "יום הדין" (1943) בלבד דרייר לבסוף מדנמרק הכבשה על ידי הנאצים, וב-1944 ביים בשודיה הסמוכה את "שני אנסים", סרט על חזרה בתשובה בוצרייה. הסרט נכשל, ודרייר חドル מבימי טריטים עלילתיים במשך עשר שנים. באותו הזמן ביזבו בשרכנו על סדרת טריטים זוקומטרים. "אורDET" היה סרטו הראשוני לאחר ההפסחה, ושור שנים מאוחר יותר, ב-1964, ביים דרייר את "గרטרוד", סרטו האחרון. הוא מת ב-1968. "אורDET" היה במקורו מוזה של קאיי מונק, כומר לותרני שהטיב בימי מלחמת העולם השנייה נגד הנאצים, ועל קר הוצאה להורג. מונק, חיבר את המזווה עד בשנות השלושים וגוסטב מלנברג, הבמאי היהודי שהיה אחד ממוריו של ברגמן, עיבד את המזווה לסרט עוד ב-1943, תוך שהוא עורך בו (כנראה) שנויים מקיפם.

דרייר נטל את המזווה של מונק, על כל יסודותיו הבוטראלייטים, והעביר אותו ל- קולנוע. דרייר, בכונה תחילתה אינגר מונק על האלמנטים התיאטראלים של "אורDET", משפט שזה אפשר לו ניכור אובייקטיבי לסוגיה דתית-ミטיית, ואף אפשר לו לגבור על עיצוב תפkid של יהונס המשוגע. הגדרת הסרט כתיאטרון מאפשרת ליוהנס התמונה לנوع תוך העלילה במסילותיו הנפרדות, להתחבר לעליות הראשיות רק במידה שהדבר נכון באופן הzcחראתי, לקיים חיים בימתיים נפרדים משל עצמו. עיצובו המתבלט של יהנס, ישו המזווה, הוא עיצוב של תיאטרון, שהחקן גראה חיונית, באילו נלקח מציורי הרנסנס, ודרייר מאפשר

לו להמשיך את הדימוי החיצוני הזה באופן דיבור רך, אקוויולנט לעדינות הדמות המעונה של ישו בציורי התקופה הגרמנית. דרייר נשאר בתחום התיאטראלי גם בכל הקשור למירקם הסциנות, לכיניות וליציאות של האנשטי/שי' קנים. הקצב של הסצינה אופן החלפת אתרי הצלום הוא קצב תיאטרלי, כאילו פועלם השחקנים בזמן-במה מוגדר, ולא בזמן קוילוני שי' קובלנו עי' השגור באפקטים של עיריכה.

כדי לגבר על התיאטראליות המכונת, מרבה דרייר להזיז את מצלמותו. כמוון שאין מזכיר בהנויות מצלמה טבוכות נסח אורתון וולס למשל, אלא בפאנים ימינה ושמאליה של המצלמה. ככלך הרבה פאנים, עד שאפשר שלא לשים לב אליהם. כאילו רומו דרייר לקהל להתנגד כמוו באולם תיאטרון, להניע את עיניו ימינה ושמאליה, כדי לעקוב אחר השחקנים שנעים בחלל הבמה. המעלמה במק-

ירה זה מחליפה את העין האנושית.

ספרגנותו החזותית של דרייר, אותה ניתן להשות רק ליצירתו הקולנועית של רוברט ברטסון, באה גם כאן לידי ביטוי הולם. אטר הצלום מסודר בחסכנות, מצולם בשחורלבן רמברנדטי, תוך מונן הדגים למשה או יומיומי הריאליסטי. הכננת ביסוקויטים בייטים, למשל, או הצגת מיגוון כליל עבודתו של הרופא בבראו ליליד את האשה הנוצריה האדומה. כל ציינת הלידה, יש בה כדי להרחב את הטיעון הקירוגורי של הבשר והרוח, והתעסקותו היבטיות של דרייר בנבירות הפנים-יריחמיות, אינה אלא מתן הדגש-יריר-מוסך לתיזות הד-

תיות בהן מתעסק "אורDET".
ל"אורDET" סיום פונדקמיטיסטי במושחר. המתה קמה לתחייה, משון שאכן קיימת "המללה", ורק צרייך להאמין בה כדי שהיא תעבוד. הkopf, בעליה של המנוחה החיים, מוצאת מחדש את אמונהו הנוכרית הזנואה. פטר החיטט מאשר לבתו נישואין עם אנדראס, בנו של היריב הדתי שלו. גם היריבים ווחציטים ידיהם, ואילו הילדה הקטנה אינה יודעת כלל על מה הרעש והמחומה. הרוי הדריך יהנס המשוגע אמר לה שהוא ישו, וכך בורר היה לה מלכתחילה שאינגר אמה המתה תתרומות מארון המתים. ישו הרי לא משקר.

כאילו להשלים את המעל של "אורDET" טרח דרייר בחיבור התסריט האחרון שלו. שמו בפשות – "ישו". היה זה בעצם עובdotו האחרונה, ובעור שלמותה הוא למד עברית, וף ערך סיורים בישראל, להכרת אתרי הפעלה של הנוצרי. אלא שאות זה עשו גם אחורי פולני וסקורטזה; ואך הם לא צילמו פה את היישו שלהם.

טכני קולור - פלא חי וקאים

על טכני קולור ועל יצירת מופת קולנועית ששופצה
ושוחזרה "חייו ומורו של הקולונל בילמוף"

אנטון אלברט ודורורה קר ב"חייו ומורו של קולונל בילמוף"

ב-1949 אוחדו שיטות הטכני קולור ו-
איסטמן קולור וזו גם הקיין הקץ על
תהליך צילום מורכב, מסובך וייחודי, אך
את חידת נטלי קלמוס פתרתי רק במאוחר,
שנים רבות לאחר העלמה.

ל דורות של צופי קולנוע צעירים
השם נתלי קלמוס לא יאמר דבר.
ב-1949 נעלם שמה מכותרות הס-
רטים ובבדי הקולונע.
כאשר ידעתني שאני עתיד לצפות סרט
טכני קולור חיציתי לשם נתלי קלמוס -
יעצת לעביני טכני קולור, או כפי שהופיעה
באנגליה "קולור קונסולטנט", וכאשר שמה
הופיע, רוח ל.

ב

ראשית שנות ה-50 למדתי בניו-יורק תחילה צילומי מרכיב ומרתק הטרנספר - DYE TRANSFER הצבועים. הייסוד המרתק שבשיטתו זו הוא העובדה שהצלם מצלם תמנות שצבעונו תן מופלאה על 3 סרטים שחורה לבן. שלושת הטרטים נחשפים בוירטואליות פיטררים (אדים, אחר, באמצעות פריזומות ופיטררים (אדים, כחול, ירוק), מתקבלים שלושה נגטיבים בעלי פרטם וקונטרסטים שונים. משלושת הנגטיבים מכין הצלם מטריצות - גלוופות - אף הן שחורה לבן. את המטריצות מספיגים האחחת בפיגמנט CYAN השניה בפיגמנט MAGENTA והשלישית בפיגמנט צהוב. את שלוש הגלופות מדפיסים אחת על גבי השניה על נייר צילום. כאשר מודפסת המטריצה האחורה, הצהובה, והואינה הצלעוניות שמתבלט הדיא-מופלאה ואינה דומה לשום תהילך אחר באיכות הצלע. יתרון נוסף לשיטת ה-DYE TRANSFER הוא שימושו האנגלייה הצלילית הצלילית להחיותו. ■

ב

ב-1915 הציבו צמד מההנדסים הא-מוריקניים, דניאל קומסטוק והר-ברט קלמפוס, את המצאתם החדשנית - הטרט הצבעוני שהשם "טכניוקולור" ניתן לו.

ב

מנסינונות פרימיטיביים של הקנה בשתי מקרים, האחחת מקרינה תמונה יירוקה והשניה - תמונה אדומת, זו על גבי זן, כשהחותצאות איינן משביעות רצון ועד לשבי' לול השיטה, החלפו בעשרים שנה. השיטה הלהה והשתכללה ובוטר של דבר פותחה מצלמה מגושמת וכבדה שצלימה שלושה סרטים שחורה לבן, שנויים מתוכם פנקרומטיים ואחד אורתוכרומטי ובדומה לתהילך הטרנספר, נדפס הטרט שלושה סרטים גלוופה טפוגרי פיגמנטים. העותק הsofar היה מרהייב ביופיו. ■

הגב' נטלי קלמפוס, אשטו של הרברט קלמפוס, אף שלא עסקה בפיתוח השיטה, נטלה לעצמה כותרת מכובדת וזכתה לתהילך לת נצח שבסופו של דבר - שלא כמו בסרט טכניוקולור - דחתה ונעלמה. על שמה מתרכקים ביום קשיים נוסתלגיים כמווני. ■

ב
"קולז'ל פליימפ"
לבד מהיוטו סרטם משובח
והשופב הוא סרט
גפה לעין, חאג'גה
על צבע, צבעים
מלאים וזוחרים,
וכל כף שונים מעכבי
"איסטמן קולור"
רשתנאייה המופלאים
של אングלייה הצלילית
להחיותו.

ב
 פטיטבל הטרטים שנערך בניו-יורק ב-1984 הוקן לקהל הנדרט סרט שחווזר, שופץ והושב לו והורו הקדמוני. הטרט היה "בקי שרפ" קומדייה מקסימה שכימה בידי רואבן ממורי ליין. זהו הטרט העילית הראשו שצולם בשיטת טכניוקולור ב-1935, סרט שבmarsר עשרות שנים לא הוקן לקהל הרחב. התייחס בתוך אותו קחל צופים ולא האמנתי תי למראה עיני. ממליאן, בנכלו את ההמי צאה החדש עד לאופטימום, צבע את بد הקולנוע בצבעים עשירים, עזים וקונטרסתיים ומכוון שהטרט הוא תקופתי מרובים בו בגין הקטיפה שצבעוניותם עשרה בירור. לצבעים יש עומק זהר ונוף שאין ראויים כמותם בקולנוע של היום ולא. אגוזים אם אומר שהטרט נסר בי שברון, אך בכל זה היה גם משחו מזר ומשונה, היה נדמה לי שאני צפה בתמונה ישנה שטומחה לשימור הטייר ממנה שכבות של כלוך ולפתע התמונה בעשית הagiight מדוי, לא כפי שהכרנו; ובתוון כל הזרה זהה יש משחו חסר חיים, אנמי מעט.

סרטים האיסטמן קולור של היום, יש בהם תחושה של ريالיזם, של דברים מוכרים. התמונה, בשיטת הטכניוקולור כפי שהיא בתגלחת לי מחרש בהקרנת "בקי

של הבואה-aos, קולג'ן שאהבתי לлечת אליו. ב-1943 תלו באולם המבואה של אeat כרזות הפרסומת לסרט "קולג'ן בלימפ" - קלסתור פנים מוצק של גבר קשיש ולו שפט בעות וקרחת מהביקה. ידעתו אז, בילדותי, שאט הסרט הזה לא אהמץ, אך בסופו של דבר החמצתיו, האט הוא בכלל הוקן אז? ושםא הצליח צרצ'יל למגנוו אט בעינומה של מלחמת העולם השנייה, את הפעצת הסרט?

בקיץ 1986 ראייתי את הסרט בירושלים, וטוב שראיתיו עכשו. ה"בריטיש פילם אינסטיטוט" שיפץ ושיחזר את הסרט, והחיזיר לו, בצד דקות רבות שהוחזאו ממנה, גם את זהרו הצבעוני האבוד. אפשר היה להבחין בקטעים ששיפוצם לא עלה יפה, אך הם היו מעטים ובכחותROT, כמו מיטים ימי מה - קולור קונסולטנט - נטלי קלמוס, כמה טוב.

את הסרט "חווי ומותו של הקולונל בלימפ" צילם צלם צרפתי אגדי, ג'ירג' פריגל, שבין עבודותיו "דמוי של משורר" מאה שנים קוקטו, אחדים מסרטיו רנה קליר, "רמברנדט" של קורדה, "אני קלוד" יוס", של פון שטרןברג (צילומיו של סרט זה, לא נסתהינו מעולם), מלך בניו יורק" מאות צ'פלין, שביהם מתוך שלושה OPERATORS נל בלימפ הפכו לצלמים מפורסמים וחושריבים; האחד ג'ק קרדיף, צלם נפלא שויתר על הצילום והפרק להיות במאי בינויו, והשני ג'ופרי אנסוורת, שבין שאר סרטיו - "סופרמן 1", "קברט" ו"ההרץ באורינינט אקספרס", סרטים שהישג הצלום שבהם מופתים

"קולג'ן בלימפ", בלבד מהיותו סרט מרשר בחוחשוב שבעשה בידי צמד במאים שהרבו לבאים ייחדיו - מייקל פואול ואמריך פרט, בוגר, הוא סרט יפה לעין, חיגגה של צבע, צבעים מלאים וזוהרין, וכל כך שונים מצעביי "איסטמן קולור" ושתכנאייה המופלאיים של אנגליה הצלicho להחיתתו כמיימים ימיימה, באילו לא חלפו 43 שנים, שידענו מהפכות טכניות רבות בקולג'ן. סינמטק ירושלים והארכיוון הישראלי לסרטים ריאוים בכל שבוח על שהביאו שכיתת חמודה זו לירושלים.

מה שחשוב עוד יותר - הסרט נרכש ע"י הארכיוון ובעתיד יוכל לצפות בו מתחום ידיעה שניננוו וצבעונוו הטכניוקולר ריתם לתהמיד ולא ידחו.

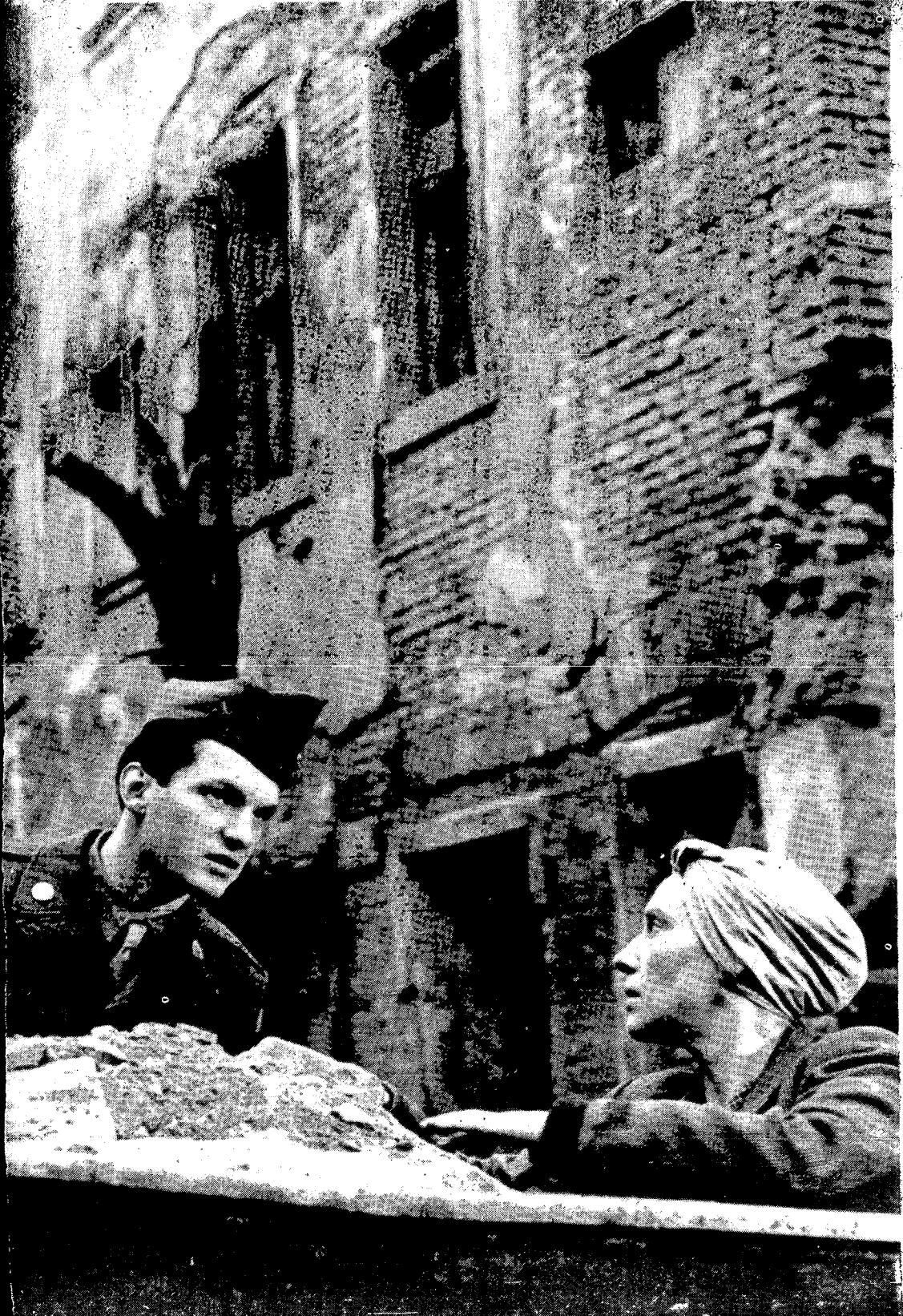
שפ"ר" דמותה דמיון רב מדי לצבעי הוויידיאו - ואני מתכוון לוויידיאו במיטבו כפי שהוא בא לידי ביטוי בסדרות הבריטיות ובתיקו בוויידיאו קליפ. בטכניקולו מעצתי את אותה צבעוניות מתחקה שאני מוצא בצלום הוויידיאו האלקטרוני. אבע בסופו של דבר, הוא לא עניין לקובנסזוס, אך איסטמן קולור הוא סרט צילום מספק הרבה יותר, אנוושי יותר, נוטה לראיילים ונינתן לשיטה בצויה מירבית בידיו של צלם מימון.

ב

נובמבר 1979 פרסם פול ספר - ארclinani בושינגטון - מאמר בחוברת "אמריקן פילם". שם המאמר "היה", וכבר הוא כתוב: "יהיה השيء קול במעבר משוחרר/לבן לצבע אשר יהיה, בסופו של דבר, זהו שיקול טוגי, כל הסרטים שנעשה משנות החמשים והלאה ידחו או ידחו מן הצבעים לא שאר דבר. החומריים המרכיבים ביום את האמולטיות הצבועניות, אינם עמידים. לפ רק זמן ארו' כים ואין מדובר רק בהעמלות הצעבמן העותקיים המוקנים בתה היולו, הביע יהה חירפה ואקוטית עוד הרבה יותר, שכן האמולטיות הולכות ונעלמות בתוך הנגטיב, וזאת במשך שנים דור אחד. לעומת זאת סרטים האיסטמן קולור, סרטים שנעשה בשיטת טכניוקולור נראים עד היום רעננים ויפים". מודיע אם כן נזכרה שיטת טכניוקולור לטובת שיטת איסטמן קולור? התשובה היא כמובן כלכלית. איסטמן דחק את רגלי טכניוקולור וכל מעבדותיו בעולם נסגרו, פרט לכך, זו שנמצאת ופועלת בראשון בסין העממית. סקורזה פרסם מנשך עליון חתומים במאים, צלמים וטכנאים אחרים ובו הוא קורא לאנשי קולג'ן להפריש מעשר מהכניםותיהם בכדי שמדען קודק איסטמן יצליח סרטים צבעוניים חשובים מבליון.

ב

ין שפע הסרטים שהוקנו בפסטי באל הסרטים הירושלמי האחרון הייתה גם ציפור נדירה, ציפור רבת יפהפה. הסרט הזה החזירני שניטר רבות אחריה, לשנות ילדותיה הלא מתוקה. היה היה קולג'ן בתלאבב ומגדלורו שמו, קולג'ן יפה וייחודי, ארכיטקטורה

גיאורג סטפאן טרולר וансל קורטי שיחה עם דן פינרו

ברוכים הבאים לוינה הוא שמה של סדרה אוסטרית בת שלושה פרקים, כל אחד בן מאה דקות, המבוססת על תסריטים שנכתבו במיויחד על ידי הספר*ויאש הטלויזיה גיאורג סטפאן טרולר*. שני הפרקים הראשונים הופקו לטלויזיה בלבד, הפרק השלישי הופק לצרכי הצגה בתיאטרון קולנוע. הסדרה כולה צולמה בשחור-לבן, והיא בנויה כך, שאפשר להציג כל אחד מן הפרקים בפני עצמו, ללא הקשר עם שני הפרקים האחרים. עם זאת, הצגתם ברצף אחד מהווה המשכיות ראיונית הגם שלא כל הדמויות עוברות מפרק לפרק.

הפגישה עם הבמאי אנסל קורטי והתרניטאי גיאורג סטפאן טרולר נערכה בפסטיבל קאן, שם הועג הפרק האחרון של הסדרה במסגרת בשם "מבט מסויים". צרייך להסביר שהתרגומים המדוייק של השם בעברית הוא "ברוכים הבאים בורינה", זאת כדי להמחיש את הטעות המכובנת של השם באנגלית.

שאלה: מר טרולר, עד כמה שאתה מבין, שלושת הסרטים הללו מנוטסים במידה רבה על קורוטיך, בין השנים 1938-45?

טרולר: אכן, זה אמן הסרטור האישי שלי, בצורה כללית מאד. סייפוו של פלייט אוסטרו שנמלט מן המשטר הנאצי לפניה המלחמה ושב לאוסטריה לאחר מכן, במדי הצבא האמריקני.

אם עלילת הסרט נאמנה בכלל לקורוטיך שלך?

טרולר: סרט נושא תמיד לעגל את העובדות ולהעניק להם מימד רומנטי יותר, אבל בעיקרם, הסרט היסיפור תואמים את החוויות שעברו עליו.

אם כן, האם מותר לראות שלושת הסרטים הללו ביטוי לאכזבה האישית של מאוסטריה?

טרולר: האכזבה הזאת מקורה עוד בימים שמיד לאחר המלחמה, כאשר התברר שלא הגרמנים ולא האוסטרים הסיקו ממנה מסקנות או למדו את הלקח שלה. לא היה שום נסใจ להתמודד עם העבר הקרוב, כפי שהיה, ובוודאי שלא הייתה התמודדות מצפונית עם עבר זה. הבעייה הספיציפית, לגבי האוסטרים, טמונה בעצם העובדה שהם רואים עצם קרבנות הנאצים בה בשעה שבמקרים רבים, אם לומר את האמת, הם בעצם היו נאצים.

אם אני מבין נכון, חלק מן האכזבה שלך מתבטאת בהחלטה שלא לגור באוסטריה, למורת שאותה ממשיך לעבוד ולכתוב בשפה הגרמנית עבור רשות הטלויזיה של גרמניה ואוסטריה.

טרולר: איןני גר באוסטריה בשל סיבה פשוטה מאד: לעולם אין לדעת אם האיש שאתה פוגש ברחוב, אם הוא בן 50-40, היה משפט פועלה או קרבן, בזמן המלחמה.

מר קורטי, מה הייתה ההשתלשלות של הפקת הטריילוגיה הזאת?

קורטי: החלק הראשון הופק לפני קרוב לארבע שנים. באותה התקופה, היה זה מאמץ משותף בין מערב גרמניה, שווז'יץ ואוסטריה, שכל אחת מהן הפיקה סרט משלה על בעיתם הפליטים והגירה במהלך מלחמת העולם השנייה. (הסרט השווייצרי שהופק באותה המהדורה "הספרינה מלאה").

שםו של הפרק הראשון היה "לאן וחזרה", שם קצר אידוני, כפי שאפשר להבין, וטיפל בתקופה שבין 1938 וליל הבדולח, ועד ל-1941. הוא מתאר את בריחתו של צייר יהודי אוסטרי מווינה, שנכבהה עליידי הנאצים, לפראג. מפראג, שנכבהה אף היא, הוא נמלט לפאריס; כל הקשיים הכרוכים בקיום ללא אפספורט כליל אזהרות, ללא אפשרות לעבוד כדי להתרנס. לבסוף, כאשר הגרמנים נכנסים גם לצופת, הוא מתאר את המנוסה מפאריס לمارسיל, כשהפליטים מכווים למצוא אנייה שתסייע להם מעבר לאוקיאנו. חשוב להזכיר, שמדובר כאן לא רק בדמות בודדת אחת אלא ב��וצה של אנשים; אנשים קתניים ואנונימיים, לא שמות מפורטים כמו תומאס מאן, למשל, שגורלו היה שונה לגמרי.

הסרט הוצג בטליזויה בגרמניה המערבית, שווז'יץ ואוסטריה.. הוא זכה להצלחה גדולה מאוד, ובעקבותיה ניסינו, גיאORG וANG, למצוא אפשרות כדי להמשך במצועו כולם, שלא תוכנן בעצם להיות טרילוגיה בתीילת הדריך. העזורה הושטה לנו מצד הטלויזיה האוסטרית והטליזויה המערב-גרמנית, שתפסו, אמנם, שהנושא אכן מחייבם מהם במיוחד, אבל הכירו בחשיבותו.

פרק השני, "סאנטה פה", מתאר את אורח החיים של המהגרים הקטנים והאלמוניים בניו יורק, ורק שימוש בהרבה הומו שוחר ומריר. החלום של כולם, אם אפשר לומר זאת, הוא להגיע לסאנטה פה, לאו דוקא העיר עצמה אלא למזה שהיא מסמלת בעיניהם. ככלומר, למצוא דרך החוצה מן המעמד של מהגר זמני החי בין מהגרים ולהפוך לאמריקני לכל דבר, החיל באמצע אמריקה כמו כל האמריקנים האחרים. הסרט מכנה את התקופה שבין השנים 1940-42, והוא מסתים עם גישתו של אחד הגיבורים הצעריים לצבע ארצת-הברית, שהצערף אז למלחמה נגד הנאצים, אחרי שבmarsר כל התקופה-הזאת לא עלה על הרכבת שמובילה לסאנטה פה, למרות שהקרטיסט היה מונח בכיסו.

אשר לפיק השישי, "ברוכים הבאים בווינה" (השיבו בא להנץח את הדרך בה נגהו האוסטרים לקבל את פני החיללים האמריקניים בווינה אחרי המלחמה – "Welcome in Vienna"), הוא זכה לתמיכה, אמנים ועיריה מאד, מצד הממשל האוסטרי, שבעורטה אפשר היה להגדיל במידה מסוימת את ממדי ההפקה, לצטם ב-35 מ' וליעד את הסרט גם לבתי הקולנוע. פרק זה מתרכז בשני חיללים, יהודים-אוסטרים במוץאים, המשרתים בצד האכיבוש האמריקני באוסטריה, ונעצבים מול הפער הגדול שבין אידיילים למציאות, כשהם שקרים. להיפך, יש شيئاה המוסתרת מאחריו חיוכים מזויפים. בסופו של דבר, משאיר הסרט את הגיבור בעל המצעון אישם באמצעותו את חייו וandi יותר להיות אוסטרי ואני יכול להיות אמריקני.

טרולד: במקור, היה זה רעיון שלי. רציתי לספר את חייו ואני עדיין שואל את עצמי מדוע הייתה צריכה לחכotta 35 שנים כדי לעשות זאת. אין לי תשובה על כך.

האם נתקלתם בהתקנות כלשהי, כאשר העתם את ההצעה לעשות את הסרטים?

טרולד: לא, לא הייתה התקנות, אפשר היום לעשות סרטים מן הסוג הזה, אפשר אפילו לקבל תמיכה כדי להפיק אותם, השאלה היא רק אם הסרטים הללו מגיעים לקהל שלו הם מיועדים.

קורטי: אני רוצה להיות יותר ספציפי: בכוון, איש לא בא לומר לנו בפירוש שלא יינתן לנו לעשות את הסרטים, אבל ההערות העיקריות שניסו לרופות את ידינו היו ריבות ותוכנות

מאד. הערות בנוסח: "באמת, שוב פעם אורתו נושא, למי יש כוח..." זאת אולי לא הייתה ההגנות החותית לסרטים, אבל היא ליוותה אותנו לכל אורך הדרכ. אפיילו כאן, בפסקיב קאן, ניגשים אלינו לעיתים קרובות ואומרים לנו: "הסרט שלכם באמת נפלא, אבל האם יש טעם לשוב ולומר עוד פעם את אותן הדברים?"

מה הניע אתכם לעשות את הסדרה כולה בשחור/לבני?

קורטיזי: לדעתינו, אנחנו כולנו זוכרים את התקופה הזאת, שבה היינו רגילים לראות את יומני הקולנוע, הרבה לפניו קיום הטלויזיה, ואת התמונות בעיתונים, תקופה שמעוצבת כולה, מבחינה ויזואלית, בשחור ולבן. סירבתי להרהר אפיילו באפשרות של הפקט הסרטים בطبع. מה שהפחיד אותי יותר מכל היה הסכנה שייראו סרטים הללו ממשו כמו ספרי לימוד בבית הספר, שהוא שימושו היסטורית בלבד, שהוא שקרה ואין צורך להתייחס אליו יותר. אני רציתי להמחיש את העובדות באופן שונה, לתת את ההרגשה שזה באמת קרה, וזה קרה כך. אני חושב לא פעם, שיש משהו אבסורדי בעצם העבודה שאני מרווח את לחמי על-ידייך שאני מספר טראגדיות של אנשים אחרים, שחיו אותן עלبشرם. כי זאת, שהיא ברור, אינה פיקציה ומשמעות כך צריך היה להימנע מן הצעע שכול היה נתן לסרטים מימד כזה.

טרולר, מדוע העדפת לספר את חייך בסדרה טלוויזיונית ולא בספר, למשל?

טרולר: ביקשו מני לכתוב ספר אבל איינני בטוח שאני רוצה לכתוב אותו. אני מוכן לראות את חיי בתמונות, אין לי שוכנע שהייתי רוצה לקרוא אותם בצורה רומן.

כיצד התקבל הפרק השלישי, הקולנועי, באוסטריה?

קורטיזי: ציריך החלק את התגובה לשבי חלקיים. הקהל המתרשם מאדמן הסרט, הן אלה שתמכבו בו והן אלה שהתנגדו לו, עם ניחח רציני של תשובות מן הנוסח שהזוכרתי קודם, כמו "אין עוד כוח לדאות דברים כאלה...". מצד שני, רק לשולה עיתונים התייחסו לסרט עם יציאתו לאקרנים וזאת תופעה חריגה מאוד שאני במא依 בעל מוניטין באוסטריה, ועד היום הייתה תמיד התייחסות לדיבטים שעשייתי, טוב או לרע. הפעם, עיתונים רבים פשוטتعلמו מן הסרט, בגרמנית, לעומת זאת, כל העיתונים הגדולים, לאו יוצאים מזחכלל, מצאו לנכון להגיב על הסרט, רובם הגדול בהתחבות גדולה ובפירות רב. אני יודע, אולי ממשום שהסרט מתיחס לאוסטריה ולא לגרמניה.

האם אתם סבורים שלסרט כזה יכול להיות תרומה ציבורית, להשפיע על דעת הקהל?

טרולר: אני מאמין שכן. החינוך מחדש של אוסטריה וגרמניה, שלא צלח בידיינו הגרמניות אחורי המלחמה, הוא היום משימה המוטלת על הקולנוע והטלוויזיה. זאת מלאכה קשה שנמשכת כבר זמן רב ויש להתميد בה הלאה. בסופו של דבר, היא הייתה לשאת פירות.

קורטיזי: אני מסכימים עם גיאORG, שהטלוויזיה אמנית תרומה חשובה להחדרת ערכים שונים בצייבור שלנו, אבל אני כבר רואה את הסכנה האורבת בפתח. טלוויזיה מסחרית לעולם לא תיכנס להרפתקאות מן הסוג של הסרט שלנו וזה בעצם ההבדל הגדול שבין טלוויזיה מלכניתה שחיה בנסיבות דברים כאלה, ולעתים עציק לחיב אותה כשהיא מתהמתה - בין הטלוויזיה המסחרית, שם אין שום סיכוי לשכנע מישחו במונחים מסוימים. ועוד: חלק גדול של הצייבור האוסטרי מודע לכל מה שקרה, בעיקר השכבות העצירות. אולם הבעה היא עם אנשים מבוגרים יותר, שמיידו למחול לעצם על כל מעשיהם. זאת הסיבה לביצה שבה אנחנו נתונים ביום - אלה שנושאים באשמה לא רק שהם מיטיבים לשכוח את העבר, אלא שהם מוחעלמים מן העבודה שלא הם יכולים להיות אלה שסולחים לעצם, רק הוזלת יכול לעשות זאת.

האם נכון לומר, שהרטט שלכם מבידיל בין התופעה הבניינית, כפי שהיא קיימת בגדמניה, לבין המקביל האוסטרי שלו, שם לא מדובר בניינאים אלא בנאים מנהס[האسطוליה הישנה?](#)

טרולר: אכן, יש לי רשות שבגרמניה אפשר לדבר על נאציזם חדש; מה שמחיריד באוסטריה ואתה העובדה, שהנאציזם הישן ממשיך להתקיים.

קורטי: זאת מעין ביצה אישינו מנסה לצאת ממנה ולשטווף את עצמו מן הזומה. אני חושב שיש באוסטריה נאים גדולים או מפורטים, אבל ישנו חברו של המסתור, של מנהיגים, של השקפת עולם, שדבק באנשים בעלי שם יעשו משהו כדי להיפטר מהם. עם זאת, אני חייב להגיד ולומר, שהחלק גדול מן הנער האוסטרי אינו חי עוד בביבה הזאת, שאוסטריה מהוותה היום ארץ-מקלט עיקרי, יהדות לגודלה, לפלייטים ממזרחה-איירופה; ועם כל הריטון של האיש ברחוב, שאינו תמיד מאושר מנוכחותם של זרים רבים ככל'ך, אין ספק, שהഫתיות הממלכתית לקבל אותם קיימת ואין להתעלם ממנה.

לסיום, מר טרולר, האם אתה יהודי?

טרולר: כן.

ואתה, מר קורטי?

קורטי: לא.

קלודיה מסנֶר, ניקולס בריגר, גבריאל ברילי ויואכימ קרמר ב"ברוכים הבאים לוויינה"

יוהאנס זילברשנויידר וגריאל בריליב "סבטה פה"

גיאORG סטפאן טרולר

נולד בשנת 1921 בוינה. בנוורויז למד להיות כורר ספרים. בשנת 1938 נמלט טרולר היהודי ממוסטריה, דרכ' צרפת וצרפת אפריקה, לארכזות-הברית. שם גויס לצבא בשנת 1943, חזר לווירה האירופית ונשלח, עם תום הקרבנות, ליחידה שעסכה בחקירת שבויי מלחמה.

ב-1946 חזר לארכזות-הברית ולמד ספרות אנגלית ותיאטרון בקאליפורניה. עם תום לימודיו שב לוינה; ב-1949 החל בקריירה עיתונאית, כתב חומר לכמה תחנות שידור באוסטריה ובגרמניה המערבית, והתפרסם בעיקר הוצאות ל"יומן פריזאי" – סדרת טלוויזיה שרצה יותר מעשר שנים בערוץ השני של הטלויזיה הגרמנית.

כיום הוא משתמש כתוב של העורך השני בפאריס, שם הוא מתרגם ומaging תכנית קבועה בשם "דיקנים אישיים". במשך השנים כתוב מספר רב של טוריטים וזכה שלוש פעמים לפרס היוקרתי על שם אדולף גריםה, על עבודתו זו.

אקסל קורטי

נולד בצרפת בשנת 1933. התהנך בצרפת, בשווייץ, באיטליה, בגרמניה ובאוסטריה. למד ספרות גרמנית ושפטות לשיניות באוניברסיטה ובדיבב עם לימודי החל לעבוד עברו שירות השידור האוסטרי, בעיקר לרדיו. בשנת 1956 התמנה למנהל תכניות הספרות והדרاما באוזור טירול וזכה להבי.

רה כמפיק של סדרות דראמטיות לרדיו. במקביל פיתח קורטי קאריריה כבמאי תיאטרון תחילה בעוזרים של כמה במאים מפורטים, כמו גינט רנרט וליאופולד לינטברג, ואחר כך כבמאי בוכות עצמו, וכן בכמה מן התיאטראות הגדלים של וינה (כמו ה"ברוגתיאטר") והן בברלין, בבריסל, בהאמבורג ובשטוטגארט. נמנה על צוות המוצרים הקבוע במחלתת הדרاما והטל- ויזיה של אוניברסיטת וינה.

את סרטו הראשון ביים קורטי בשנת 1960 ומאז החלים 13 סרטים באורך מלא; שעבורם זכה בפרסים בינלאומיים רבים, ביניהם בפסטיבל בפסטיבל הטלויזיה במונאקו בשנת 1972 (1972), בפסטיבל הטלויזיה באיטליה ובפרס "איטליה". בין סרטייו – עיבודים ליצירות ספרותיות מאת וודקיינד, דבלין ווורפל.

ברוחם הבאים לויניה

ידי אורשר

קורתי לא מתחכם; הוא לא מנסה להיות גדול מהחיים, מרים מהם. הוא בוכה את סרטו על-פי תסريح של ידיד שלו, גיאORG סטפאן טרולר והמחזיביות שלו היא לעלייה, לאויריה ויתור מכך - לחטא הקדמוני של המאה העשורים, של ארציו ושל אבשיה; וכמוון גם לגולניע, שבעורתו הוא מגיע עם הטייפור גם אלינו, קרוב מאוד לב ולתוכנו.

בלי להבין מה הוא אומר אני רואה את הגיבור או רוזן מזודה, בלי להבין מה הוא אומר אני רואת אותו יייצא מביתו שבונולד, מסתכל עליו בפעם האחרונה, משליך את המפתח לחדר הביקוב הקרוב ומתרחק. בלי להבין מה הוא אומר אני פוגש אותו שוב בפראג, במושבה של פליטים; ובלי

ני שמעתי על הסידורה רק מעט, מידדים שראו קטעים בחו"ל. ב' מסגרת הנסיבות המרתתקים שהיו לייבפסטיבל ירושלים השנה, נסיבותם שביהם אתה זורק את זמך ועניןך בסרט הקרוב ומנסה לראות אם צדקת, הגעתך גם לסרט הראשון "אלוהים לא מאמין לנו יותר" ונשבתי בקסמו. 114 דקות, גרמנית ללא תרגום לעברית, ואני לא מבין ولو מילה אחת. לא זויתי מהכיסא למרות: שהסרט הוקן בויזDAO על הבד, מה שגוזל ממבראות החdots כבר במטרים הראשוניים. אבל מה שהיה על המשך היה מרתתק, פשוט, סימטטי, מוכיח שוב את העבודה, שגולניע זה מודיעם חזותי, מודיעם של מעמדים, של מיזונסכוות, של שחנקים ושל פניהם.

הופה, אבל הוא יהיה אמריקני, חיל אמריקני, הוא מוגייס לצבא. ויהי ערבית בוקר, פרק שלישי.

ן
אן, בהקרנת הסרט "ברוכים הבאים לויניה" מהכח לקורטי הפֿתעה. גם אולם גדול, מלא מהפה, גם יכולות טובות יותר של הקרןנה, שכן הסרט הזה מוקדם מפֿילים ואפֿלו יותר מהקרןנה אחת.

הפרק האחרון שדרכו את האוסטרים במקומם הרגיש ביותר שלהם, והם הגיעו בחומר תגובה באילו לא ראו כלום, הפרק הזה ח gag אצלאנו: כאן נסגר לו המעלג. הגיבור חוזר לויניה מכורתו. וינה כבושה, כנועה מתרפסת, מנסה להסתדר. עיר שתויה שביה דופֿרוצופֿים, מחייבים מלפֿנים, יורי קים מאוחר. הם לא למדו דבר בימים הנוראים של המלחמה וגם במפללה שבאה אחריה. הם אותם אנשים המכורים לחלים השנאה הגדול, המנסים להשתתקם כדי לשוב ולהגשיםו. מריה בראון הגרמניה עשתה זאת עם כל האמצעים שעמדו בידיה, אבל בחירות שינויים ובלוי רגש. קלאודיה, חברתו של פרדי הפליט שחזר, עשוה זאת באותו הדריך צבעה, אבל עם הנאה מסויימת. ואם יש משהו יותר מתוועב וציני מזה – הקולנוע לא יכול למצואו. והכל פשוט פשוט, יום יומי כמו נטילת ניר הטואלט בדרך לבית השימוש באמצעותם של שיחות רציניות על העתיד ועל האהבה. כמו מפגש בין אהובים בשפה של הנערה מלא קצף של משחת שניינים. ואין צורך בחומר תערדי. ואין צורך במסור השבל. הגיבורים בעצםם מבטאים את רוחה של אוסטריה. את המשך אפשר לקחת מן העיתונות היומית.

וושה סרטים, טרילוגיה אחת שהיוצרה שלא מודה שלא ציריך להיות קשור הכרחי בין פרקייה. כל אחד עומד בפני עצמו. בכך,অবচ্ছন্ন অবস্থা, אבל הערך המוסף רב לאין ארוך אחרי השלווה. אחד ועוד אחד ועוד אחד שווה אחד גדול. המעשה של איש האמץ' הזה, מעשה חברתי, היסטורי וקורלובי מתקבל ממשמעות רבה יותר אחרי כל הפרקים. ושלשותים יחד מציעים את התמונה, סוגרים את המעלג. הגיבור עוזב מחדש, הפעם מרצון, את מכורתו. הוא לא יכול להיות עוד בשקר המוסכם. אך גם הבלתי. עם סרטים שכאליה הוא יכול לדרכך אמת. ושיתפוצטו כל עוצמי העניינים.

להבין מה הוא אומר ומה אומרים לו אני חש בפֿניקה, בפחד, בהכרח לבסוף, להמשיך ולהימלט כל עוד רוחו בו מפני הגורל מה הם אומרים אני רואה את קבוצת הפליטים מתפרקת לה ומתרככת לה שוב ושוב, כל פעם קטנה יותר, כל פעם היסטרית יותר. וזה כמובן, זה חזק, זה כל כך פשוט עד שנדמה לי שאני עשית את הסרט הזה, שאני גונש בקעבו, שאני מכיר את דפקו. וזה בלי להבין את השפה. הפרק נגמר במרדף, של שטור שחור וצרפתי אחריו גיבורינו בדרך אל אנה במרסיי. יגיאו, לא יגיאו, יתפוס אותו השלח של וישי או לא? המשך בפרק הבא מוחר בבוקר.

ה
פרק השני מدلג על המסע בים, על הנטוות עליה של האניה, על התקאות שבדרך. כל אלה בדמיינו ובתקסט של הגיבורים בנמל ניו יורק. הפעם לא יורד ממנה בלילה עדרין הטקסט מתורגם, האיכות הטכנית עדרין קשה. לא שחור ולבן כמו בכוונה. אגב, למה גוננים של אפור ולא צבע? מושם שבר, נרצה או שחור ולבן ולא צבע את התקופה. החבע נכסן לדמיונו מאוחר יותר.

"סנטה פֿה" הוא חלומו של המהגר הצעיר. אגב, לא אותו אחד מהפרק הקודם אלא צער אחר התופס את מקומו. האוניברסיטאות של הפליטים. החלום רחוק, אישם במרכזה של אמריקה הגדולה, רחוק מהחו'ם פים המוכרים את העבר, רחוק מהיבשת ההייא שהקיאה אותו. אבל המזיאות שונה ובסביבה של פֿליטים כמו שהוא הגיבור שרד לבנות חיים חדשים, לציית לחוקים שאינו מכיר, לטעוד לאילילים אחרים, קיבל מרוחה של רגש שלא ידע, לשוף פעולה עם בני אדם אחרים, לא כל הזמן, לצורך מיידי של מחייה.

זה הפרק חזק ביותר, כאן מנסה הריגש המודoca בחלי הפסיפס, כאן מנסה הריגש המודoca בכוח בפרק הקודם לפֿרוץ, אבל במידה, בלי סנטימנטליות, בלי רגשות. ושוב קורטי ביד אמרן מושנת ומרשתת שולט במצב ואפֿלו גדוען זינגר מושרת כאן את המטרה המשוררת. אמריקה היא ארץ של פֿליטים בשלבים שונים של הילטיות ובשלבים שונים של הצלחה. גם גיבורינו, בסופו של הפרק, עומד על מגדל גבורה, משקיף על העיר, קורע את העיתון היישן שהיה בabitו וזרק אותו לכל רוח. סנטה פֿה תשאר בשביilo על

CINEMATHEQUE

Bi-Monthly Film Magazine Published by the Tel-Aviv Cinematheque

VINCENT MINELLI

(page 4)

In memory of the man who brought the Hollywood musical to some of its highest achievements, a few words by Daniel Warth.

GINGER AND FRED

(page 6)

Federico Fellini's latest film – two aspects. Daniel Warth's personal opinion and excerpts from the dialogs.

AVRAHAM HEFFNER

(page 10)

A chapter from his next book, "Everything Included" (Keter publ.), in defense of a much disputed subject: sex and pornography in films.

ORDET

(page 35)

A praiseworthy initiative of the Jerusalem and Tel Aviv Cinematheques: together they subtitled Carl Dreyer's great work, an essential one for the history of cinema, according to Meir Schnitzer.

TECHNICOLOR

(page 39)

A new and glorious color version of the British classic "The Life and Death of Colonel Blimp" has caught the eye of Yakhin Hirsh.

WELCOME IN VIENNA

(page 42)

An interview with director Alex Corti and scriptwriter Georg Stefan Troller on their trilogy about war refugees and the Austrian conscience, and Giddi Orsher's opinion, after seeing the trilogy at the Jerusalem Festival.

CINEMATHEQUE

No. 30

September—October 1986

Publisher: Alon Garbu

Editor: Edna Fainaru

Editorial Board: Zwick Oren, Giddi Orsher, Yakhin Hirsch, Daniel Werth, Shaul Shiran, Meir Schnitzer, Dan Fainaru.

Documentation: Daniel Warth

Program editor: Nurith Tzarfati

Editorial office:

The Tel-Aviv Cinematheque,

Municipality Building, Tel-Aviv.

Tel.: 03-438131

סינמטק

כתב עת לענייני קולנוע

בהתוצאת סינמטק תל-אביב.

גיליון מס' 30

ספטמבר–אוקטובר 1986

מפיק: אלון גרבוז

עורכת: עדנה פינרנו

מערכת: צביקה אורן, גדי אරשטי,

יבי הירש, דני ורט, שאול שירין,

מאיר שניצר, דן פינרנו.

תערוכות: דני ורט

תכנית: נורית צרפתי

כנתובת המערבות:

סינמטק תל-אביב, עירייה תל-אביב

טלפון: 03-438131

כתובת הסינמטק:

בית מפעל הפיס,

רחוב הפטמן 3, תל-אביב

כל הזכויות שמורות למו"ל

סידור והפקה: מירוש בע"מ

הטל מחרוזם • סוכנות לבוטוח בע"מ • דמות-נו
ביאליק 47 • ת.ד. 240 • טלפונן 721386, 732178
סוכנות ויטוں לרבל ענבי הביטוח

הסינמטק הישראלי - תל-אביב

נתן וולוד - סגן ראש העיר.
ד"ר שמשון שושני, ד"ר דוד אלכסנדר, יעקב
אפשטיין, אליעזר קלונסקי, יוסף קיוסו,
עו"ד נאותה נעמן, דב גבע, חנן בנ'יהודה.
אלון גרבוז.

גורית צרפתוי.
פול קנאיל, נאותה דיסנץ'יק, גורית שני, דליה
մבורך, אליא גלפנד, משה גרטט, יהודית סתיו,
דן פינגרו.

יו"ר הנהלה -
חברי הנהלה -

מנהל הסינמטק -
עוזרת למנהל הסינמטק -
וועדה מקצועית מיעצת -

ה策ר למוני "מאזינים"

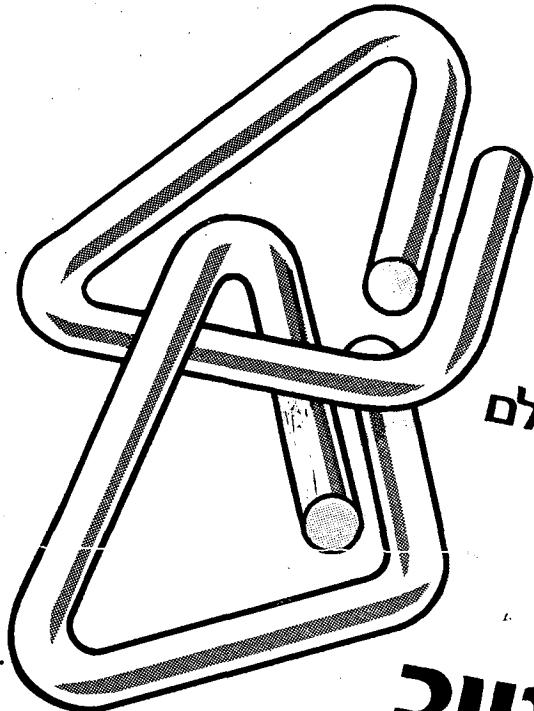
"מאזינים" הירחון המרכזי לספרות בו משתתפים מיטב הסופרים,
המבקרים והחוקרם.
"מאזינים" מגיש לקורא טקסטים בצורה אסתטית ומארת עיניים.
"מאזינים" מקדיש גליונות מיוחדים לספרות העולם.
"מאזינים" נתן ביטוי אמיתי לספרות עכשווית על כל גוינה.

לכבוד
מיינה לה "מאזינים"
ת.ד. 7098, מיקוד 61070
תל-אביב

ברצוני להיות מנוי על מאזינים. מצע'ב המאה ע"ס 25 ש"ח, בגין שנתי.
לחברי הסינמטק 20 ש"ח בלבד.

שם _____
כתובת _____

תאריך _____
חתימה _____

השילוב המושלם

סוכן טוב בחברה טובה.

• לסוכן הביטוח של ציון-יהודה
הצשות ותוכניות חדשות של ציון-יהודה.
השנות על כל צרכיו ודרישותיו של המבוטח.

• לסוכן הביטוח של ציון-יהודה
התכניות והכישוריים המקצועניים והאישיים.
שבאמצעותם הוא רוכש את אמונו של הלקוח.

סוכן הביטוח של ציון-יהודה הוא
בקיצור:
סוכן טוב - בחברה טובה

אָדֹנִי - יְהוּדָה

kcotzat habitach hareshona b'israel - nosda b-1922